

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ៤៧៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរកកេរ្តិ៍និងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៣/០១៧ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧០១/០៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៧៦អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល

សម្រេច

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងគ្រប់គ្រងអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរកកេរ្តិ៍និងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល តម្លាភាព និងការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ចំពោះសុខុមាលភាព បរិស្ថាននិងសង្គម ក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ។

មាត្រា ២ ..

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់អំពី៖

- ក- ការគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី។
- ខ- ការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់ដី ក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី។
- គ- នីតិវិធី បែបបទ និងលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី។
- ឃ- សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី។

មាត្រា ៣ ..

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើរាល់សកម្មភាពស្វែងរុករកនិងឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី ក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៤ ..

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះមានន័យដូចខាងក្រោម៖

ការកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណ សំដៅដល់ការផ្ទេរសិទ្ធិ ឬការលក់ភាគហ៊ុន ឬការបង្កើតសម្ព័ន្ធអាជីវកម្ម ឬការចងសម្ព័ន្ធភាពឬដៃគូធុរកិច្ច ឬការផ្ទេរផលប្រយោជន៍ឬចំណែកណាមួយនៃផលប្រយោជន៍ ឬការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងធុរកិច្ចផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរផលប្រយោជន៍នៅក្នុងអាជ្ញាបណ្ណដែលធ្វើឡើងស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

បុគ្គលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ សំដៅដល់បុគ្គលណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- តំណាងរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ
- បុគ្គលដែលមានភាគហ៊ុនឬដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ
- តំណាងរបស់បុគ្គលដែលមានភាគហ៊ុនឬតំណាងរបស់បុគ្គលដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ។

ការរៀបចំនិងការអភិវឌ្ឍអាជីវកម្មធនធានវី សំដៅដល់ការសាងសង់បង្កើតផ្លូវចេញ ចូល ផ្លូវដឹកជញ្ជូននិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ឬមធ្យោបាយផ្សេងៗ ក្នុងគោលបំណងដឹកយក ចម្រាញ់ បន្សុទ្ធ ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មកែច្នៃ ផលិតកម្ម ស្តុកទុក ដឹកជញ្ជូន និងធ្វើពាណិជ្ជកម្មផលិតផលវី។

ការបិទការដ្ឋានវីនិងការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ សំដៅដល់សកម្មភាពនានាដើម្បីបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការធនធានវីរួមបញ្ចូលទាំងការស្តារបរិស្ថាន ក្នុងគោលបំណងសម្អាតកែលម្អការដ្ឋាននិងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ

នៅតាមទីតាំងដែលមានផលប៉ះពាល់ខ្លះខាត បណ្តាលមកពីប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដោយក្រសួងបរិស្ថាន។

កាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់កាតព្វកិច្ចសារពើពន្ធនិងមិនមែនសារពើពន្ធ និង/ឬប្រាក់ជាក់ពិន័យ ដែលសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ និង/ឬមូលនិធិនានា និង/ឬការដាក់ប្រាក់តម្កល់ ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ ច្បាប់ស្តីពីគយ អនុក្រឹត្យនេះ កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានរ៉ែ ប្រកាសអន្តរក្រសួង ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានា ជាធរមាន។

ផលិតកម្មរ៉ែ សំដៅដល់សកម្មភាពប្រតិបត្តិការជាប្រចាំដើម្បីទទួលបានផលិតផលរ៉ែក្នុងគោលបំណង ពាណិជ្ជកម្មដូចជាការកិនបំបែក ប្រព្រឹត្តិកម្មញែកល្បាយរ៉ែ ប្រព្រឹត្តិកម្មរំលាយនិងបន្សុទ្ធរ៉ែ សកម្មភាព ដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក លោហស្សាហកម្ម កែច្នៃរ៉ែ និងប្រតិបត្តិការផ្សេងៗទៀតមុនពេលផលិតផលរ៉ែអាច លក់បាន។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ ស្វែងរុករកនិង/ឬអាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ។

កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានរ៉ែ សំដៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលជាមួយ នឹងអ្នកស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកឬអាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ដែលត្រូវរៀបចំបំពេញ បន្ថែមទៅលើអាជ្ញាប័ណ្ណ ក្នុងករណីដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលកំណត់ថា ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណ ស្វែងរុករកឬអាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ជាគម្រោងមានទ្រង់ទ្រាយធំនិងមានផលប្រយោជន៍ ពិសេសដល់ប្រទេសជាតិ។

របាយការណ៍សិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព សំដៅដល់របាយការណ៍សិក្សាវាយតម្លៃគម្រោងដើម្បីកំណត់ អំពីលក្ខណៈបច្ចេកទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ ការរៀបចំនិងការអភិវឌ្ឍធនធានរ៉ែ ផលិតកម្មរ៉ែ ការប៉ាន់ស្មាន តម្លៃដើម្បីអនុវត្តគម្រោង ការវិភាគផលចំណេញនិងខាតនៃគម្រោង និងការអនុវត្តគម្រោង។

ជំពូកទី២
ការប្រើប្រាស់ដីក្នុងគោលបំណងស្វែងរុករក
និងធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ
ផ្នែកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៥ .-

ដីរបស់រដ្ឋទាំងអស់អាចជាកម្មវត្ថុនៃការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានរ៉ែស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ព្រមទាំងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិ ពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល អាចចេញចូលនិងធ្វើការអង្កេតសិក្សា កំណត់ទីតាំងនៅលើដីរបស់រដ្ឋ ទាំងនោះដើម្បីដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកស្របតាមអនុក្រឹត្យនេះ។

ផ្នែកទី២
តំបន់ហាមឃាត់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ

មាត្រា ៦ .-

ក្នុងដែននៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែស្របតាមមាត្រា ៥ ខាងលើ ការធ្វើបុរេសនា ការស្វែងរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះតំបន់មួយ ចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- ក- តំបន់ដែលបានកំណត់ជាតំបន់វប្បធម៌ ទីតាំងប្រវត្តិសាស្ត្រ តំបន់បេតិកភណ្ឌ និងតំបន់សម្រាប់ កងទ័ព។
- ខ- នៅក្នុងរង្វង់ចម្ងាយ ១ ០០០ (មួយពាន់) ម៉ែត្រជុំវិញតំបន់ក្នុងចំណុច ក ខាងលើ។
- គ- តំបន់ដែលមានសំណង់អគារឬលំនៅឋានរឹងមាំ ឬសំណង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធំៗរួចហើយ លើកលែងតែសកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក ឬអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ប្រព្រឹត្តទៅតែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ ជម្រៅដីជ្រៅមិនប៉ះពាល់ដល់លក្ខណៈវិស្វកម្មនិងបង្កហានិភ័យដល់បណ្តាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទាំងនោះ។
- ឃ- នៅក្នុងរង្វង់ចម្ងាយ ១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រជុំវិញតំបន់ក្នុងចំណុច គ ខាងលើ លើកលែងតែ សកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក ឬអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ប្រព្រឹត្តទៅតែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីជ្រៅមិន ប៉ះពាល់ដល់លក្ខណៈវិស្វកម្មនិងបង្កហានិភ័យដល់បណ្តាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទាំងនោះ។
- ង- តំបន់បញ្ចុះសព តម្កល់ទុកសព ឬទីតាំងសក្តារបូជាជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ដីសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច តំបន់បម្រុងទុក ឬតំបន់ហាមឃាត់ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាត ដោយឡែកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃតំបន់ទាំងនោះឬអាជ្ញាធរកាន់កាប់ដីរដ្ឋ ឬសកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក ឬអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ប្រព្រឹត្តទៅតែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីលើស ពី ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រក្រោមតំបន់ទាំងនោះ។
- ច- នៅក្នុងរង្វង់ចម្ងាយ ១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រជុំវិញតំបន់ក្នុងចំណុច ង ខាងលើ លើកលែងតែមាន ការអនុញ្ញាតដោយឡែកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃតំបន់ទាំងនោះឬអាជ្ញាធរ កាន់កាប់ដីរដ្ឋ ឬសកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក ឬអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ប្រព្រឹត្តទៅតែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ ជម្រៅដីលើសពី ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រក្រោមតំបន់ទាំងនោះ។
- ឆ- ដីដំណាំ សួន ស្រែ ឬចម្ការដែលមានសកម្មភាពដាំដុះ បង្កបង្កើនផលជាប់ជាប្រចាំលើកលែង តែមានការអនុញ្ញាតដោយឡែកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃតំបន់ទាំងនោះ ឬ អាជ្ញាធរកាន់កាប់ដីរដ្ឋ ឬមានការសម្រេចដោយឡែកស្របតាមច្បាប់ជាធរមាន ឬសកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក ឬអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ប្រព្រឹត្តទៅតែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីលើសពី ៣០ (សាមសិប) ម៉ែត្រ ក្រោមតំបន់ទាំងនោះ។
- ជ- នៅក្នុងរង្វង់ចម្ងាយ ១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រជុំវិញតំបន់ក្នុងចំណុច ឆ ខាងលើ លើកលែងតែមាន ការអនុញ្ញាតដោយឡែកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃតំបន់ទាំងនោះ ឬអាជ្ញាធរ កាន់កាប់ដីរដ្ឋ ឬមានការសម្រេចដោយឡែកស្របតាមច្បាប់ជាធរមាន ឬសកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក

ឬអាជីវកម្មធនធានវី ប្រព្រឹត្តទៅតែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីលើសពី៣០(សាមសិប)ម៉ែត្រក្រោមតំបន់ ទាំងនោះ។

ឈ-នៅក្នុងរង្វង់ចម្ងាយ៥០០(ប្រាំរយ)ម៉ែត្រជុំវិញផ្លូវទឹក ទំនប់ទឹក ស្រះទឹក ឬសំណង់ប្រភពទឹក ក្នុងតំបន់សម្បទានសេដ្ឋកិច្ចឬសម្បទានសង្គមកិច្ច លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតដោយឡែកជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរដោយអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃតំបន់ទាំងនោះ ឬអាជ្ញាធរកាន់កាប់ដីរដ្ឋ ឬមានការសម្រេច ដោយឡែកស្របតាមច្បាប់ជាធរមាន ឬសកម្មភាពបុរេសនា ស្វែងរុករក ឬអាជីវកម្មធនធានវី ប្រព្រឹត្តទៅ តែនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីមិនប៉ះពាល់ដល់លក្ខណៈវិស្វកម្មនិងបង្កហានិភ័យដល់បណ្តាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ទាំងនោះ។

មាត្រា៧ .-

ក្នុងករណីប្រតិបត្តិការធនធានវីប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីក្រោមតំបន់ដូចមានចែងក្នុង ចំណុច គ ឃ ង ច ឆ ជ ឈ នៃមាត្រា៦ខាងលើ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវជូនដំណឹងជា លាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកកាន់កាប់ស្របច្បាប់ឬអាជ្ញាធរកាន់កាប់ដីរដ្ឋ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច៣០ (សាមសិប)ថ្ងៃមុនចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាពស្វែងរុករកឬអាជីវកម្មធនធានវី។

មាត្រា៨ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណអាចអនុញ្ញាតឱ្យឆ្លងកាត់តំបន់ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ខ ឃ ច ជ ឈ នៃមាត្រា៦ខាងលើ ទៅកាន់តំបន់ផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើការស្វែងរុករកឬអាជីវកម្មធនធានវី។

ក្នុងការឆ្លងកាត់តំបន់ដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវទទួលខុសត្រូវសងការខូចខាតនានាស្របតាមមាត្រា២៥នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្ម ធនធានវីនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៩ .-

- ក្នុងការឆ្លងកាត់តំបន់ដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៨ខាងលើ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវ៖
- ជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុនដល់អ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ឬអាជ្ញាធរកាន់កាប់ដីរដ្ឋនៃ តំបន់ខាងលើក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃមុននឹងធ្វើការឆ្លងកាត់
 - ចាត់វិធានការសមស្របនិងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ការការពារអគ្គិភ័យ ការខូចខាតដំណាំ ដើមឈើ សត្វចិញ្ចឹម ឬទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ ដោយប្រឹងប្រែងអស់លទ្ធភាពក្នុងការធ្វើឱ្យការបង្កការរំខាន មានកម្រិតតិចតួចបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន
 - ស្តារឡើងវិញឬកែលម្អឡើងវិញ ឱ្យបានសមស្របចំពោះការខូចខាតនានា។

ផ្នែកទី៣

ប្រតិបត្តិការធនធានវៃក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិនិងតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍

មាត្រា១០ .-

អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ អាចផ្តល់នៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិនិងតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ដោយត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់គ្រប់គ្រងតំបន់ទាំងនោះនិងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានា។

ការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិងអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ នៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិនិងតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវមានការឯកភាពពីក្រសួងឬស្ថាប័នគ្រប់គ្រងតំបន់ទាំងនោះ។

ការធ្វើបុរេសវនា ការស្វែងរុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃ នៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិនិងតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវគោរពតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងធម្មជាតិ។

មាត្រា១១ .-

ក្នុងករណីមានតម្រូវការឆ្លងកាត់តំបន់ការពារធម្មជាតិឬតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ ដើម្បីធ្វើបុរេសវនា ស្វែងរុករក ឬធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃនៅតំបន់ផ្សេងទៀត សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីរដ្ឋបាលការពារនិងអភិរក្សធម្មជាតិ និង/ឬរដ្ឋបាលព្រៃឈើប្រចាំតំបន់ការពារធម្មជាតិឬតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍នីមួយៗ។ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវ៖

- ចាត់វិធានការសមស្របនិងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្ការការពារអគ្គិភ័យ ការប៉ះពាល់ខូចខាតដីដើមឈើ ឬធនធានជីវៈចម្រុះ និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ
- សុំការអនុញ្ញាតជាមុនចំពោះរាល់ការបង្កឱ្យមានការខូចខាតដី ដើមឈើ ឬធនធានជីវៈចម្រុះនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ និង
- ស្តារឡើងវិញឬកែលម្អឡើងវិញឱ្យបានសមស្របចំពោះការខូចខាតនានាដែលបានបង្កឡើង។

ផ្នែកទី៤

ការកាត់តំបន់សម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ក្រុងពីតំបន់ប្រតិបត្តិការធនធានវៃ

មាត្រា១២ .-

ក្នុងករណីតំបន់ទាំងមូលឬផ្នែកណាមួយ នៃដែនអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ ស្ថិតក្នុងប្រភេទដីសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍក្រុងស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ អាចស្នើសុំឱ្យមានការកាត់ចេញនូវតំបន់ឬផ្នែកនោះ ដោយផ្អែកលើតម្រូវការផលប្រយោជន៍សាធារណៈដើម្បីបម្រើដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ក្រុង លើកលែងតែតំបន់នោះគឺជាតំបន់ដែលកំណត់ដោយបញ្ញត្តិច្បាប់រួចហើយថាជាតំបន់ការពារធនធានវៃ។

ក្នុងករណីដែលមានការស្នើសុំដោយគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ អំពីការតម្រូវឱ្យធ្វើការកាត់ចេញពីដែនអាជ្ញាប័ណ្ណ។ ក្នុងរយៈពេល១៨០(មួយរយប៉ែតសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលបានលិខិតជូនដំណឹង សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវរៀបចំនិងជូនដំណឹង ដល់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអំពីនីតិវិធី កម្មវិធីការងារ និងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសតម្រូវចាំបាច់នានា សម្រាប់បិទបញ្ចប់សកម្មភាពស្វែងរករ៉ែឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ និងការស្តារឡើងវិញ នៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវកាត់ចេញនិងត្រូវប្រគល់ផ្ទៃក្រឡាសងវិញស្របតាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល។

ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណបានបង្ហាញឱ្យឃើញពីសក្តានុពលធនធានរ៉ែឬតម្រូវការ ដើម្បីបញ្ចប់ការស្វែងរករ៉ែនៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវកាត់ចេញ គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល អាចធ្វើការសម្របសម្រួលដើម្បីពន្យារការកាត់តំបន់ដើម្បី អភិវឌ្ឍទីក្រុងចេញពីដែនអាជ្ញាប័ណ្ណ។

មាត្រា ១៣ ..

ផុតរយៈពេល១៨០(មួយរយប៉ែតសិប)ថ្ងៃដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា១២ខាងលើ ប្រសិនបើសម្បទានិក ដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណមិនបានឆ្លើយតបនឹងការជូនដំណឹងរបស់ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល តំបន់នោះត្រូវកាត់ចេញ ដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលត្រូវកែតម្រូវលក្ខខណ្ឌនិងកាតព្វកិច្ចនានានិងទំហំផ្ទៃដី នៃដែនអាជ្ញាប័ណ្ណឡើងវិញ ស្របតាមនីតិវិធីនៃការកាត់ចេញដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

ប្រសិនបើការអភិវឌ្ឍក្រុងត្រូវបានខកខានមិនអនុវត្ត ឬលែងមានតម្រូវការវិញ ឬមានសេចក្តីសម្រេច ផ្សេងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណដែលត្រូវបានកាត់ចេញអាចស្នើសុំតំបន់ដែល បានកាត់ចេញនោះឡើងវិញដើម្បីបន្តប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ។

មាត្រា ១៤ ..

ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណបានវិនិយោគសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធវិញមាំឬបាន អភិវឌ្ឍរចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងអាជីវកម្មធនធានរ៉ែរួចហើយ មុនពេលតំបន់ត្រូវបានកាត់ចេញស្របតាម មាត្រា១២ខាងលើ សម្បទានិកមានសិទ្ធិទាមទារនិងទទួលបានសំណងចំពោះការខូចខាតលើសំណង់ អគារឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទាំងនោះស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

ផ្នែកទី៥

ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែក្នុងតំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រៃសម្បទាន

មាត្រា ១៥ ..

តំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចព្រៃសម្បទាន អាចជាកម្មវត្ថុនៃការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរករ៉ែឬ អាជ្ញាប័ណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

មុនការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើតំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែ និងថាមពលត្រូវសហការជាមួយនិងរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ដើម្បី សិក្សាវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់របស់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ ចំពោះសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាននិង លើកសំណើសុំការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល។

អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែអាចផ្តល់ជូនសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក នៅលើតំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ប្រៀបធៀបផលប្រយោជន៍ សេដ្ឋកិច្ចសង្គមរយៈពេលវែងរវាងគម្រោងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ជាមួយនិងគម្រោងអាជីវកម្ម ធនធានរ៉ែ។ ក្នុងករណីអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែត្រូវបានសម្រេចផ្តល់ជូនសម្បទានិកដែល មានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកស្របតាមការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលត្រូវជូន ដំណឹងដល់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទានអំពីការតម្រូវឱ្យកាត់ថ្លៃដី នៃដែនអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែចេញពីតំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ហើយ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវអនុវត្តនីតិវិធីចាំបាច់នានា ដើម្បីកែសម្រួលថ្លៃដីតំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬ ព្រៃសម្បទានស្របតាមការកាត់ចេញនេះ។

មាត្រា ១៦ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវខិតខំអស់ពីលទ្ធភាពក្នុងការបញ្ចៀសរាល់ការរំខានឬផលប៉ះពាល់ នានា បង្កឡើងដោយប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ និងត្រូវទូទាត់សំណងលើរាល់ផលប៉ះពាល់និងខូចខាតលើ សំណង់ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធវីងមាំដែលបានសាងសង់រួច ឬដើមឈើ ឬដំណាំដាំដុះ ដោយការវិនិយោគ របស់ម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទានស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

មាត្រា ១៧ .-

ក្នុងករណីដែលថ្លៃដីទាំងមូលឬចំណែកណាមួយ នៃតំបន់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែដែលមានកំណត់នៅ ក្នុងអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ មិនទាន់បានផ្តល់ជាសម្បទានដី សេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទានជូនទៅបុគ្គលណាម្នាក់ទេនោះ ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬ ព្រៃសម្បទាន មិនអាចផ្តល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន លើថ្លៃដីទាំងមូលឬចំណែកណាមួយនៃ តំបន់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែដែលមានកំណត់នៅក្នុងអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្ម អាជីវកម្មធនធានរ៉ែទៅឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់បានឡើយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា ១៨ .-

ម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ត្រូវទទួលខុសត្រូវទូទាត់សំណងដល់សម្បទានិកដែល មានអាជ្ញាបណ្ណ ចំពោះផលប៉ះពាល់ ការបង្កការរំខានដល់ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ ឬការខូចខាតដល់

ទ្រព្យសម្បត្តិការដ្ឋានវីប្រសំណាកគំរូវី ដែលបង្កដោយសកម្មភាពសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន។ ក្នុងករណីពុំមានការឯកភាពលើតម្លៃនៃសំណង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវធ្វើការសម្របសម្រួល អំពីសំណងផ្អែកតាមការពិនិត្យនិងសិក្សាវាយតម្លៃរបស់ជំនាញការឯករាជ្យមួយដែលត្រូវបានជ្រើសរើសតាម ការព្រមព្រៀងរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណនិងម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន។ សោហ៊ុយ ចំណាយលើជំនាញការឯករាជ្យនេះជាបន្ទុកម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន។

មាត្រា ១៩ ..

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ឬព្រៃសម្បទាន អំពីផែនការប្រតិបត្តិការធនធានវីសំខាន់ៗដែលអាចបង្កផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់សម្បទានដី សេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន អំពីតំបន់អភិវឌ្ឍធនធានវី ការដ្ឋានអាជីវកម្មធនធានវី អណ្តូងវី ទីតាំងស្តុក ទីបម្រុងជីកវី ទីសម្រាប់ប្រើប្រាស់ទូទៅក្នុងសកម្មភាពអាជីវកម្មធនធានវី គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ចាំបាច់នានាពាក់ព័ន្ធនឹងតំបន់ការពារធនធានវីដែលតម្រូវកាត់ចេញវិញពីតំបន់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃ សម្បទានឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបានដើម្បីសម្រួលដល់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍរបស់សម្បទាន ដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន។

មាត្រា ២០ ..

ម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់សម្បទានិកដែលមាន អាជ្ញាបណ្ណក្នុងសកម្មភាពប្រតិបត្តិការធនធានវីក្នុងតំបន់សម្បទានរបស់ខ្លួននិងខិតខំឱ្យអស់លទ្ធភាព ក្នុងការសម្របសម្រួលបញ្ជីសំណងប្រើប្រាស់ដីធ្លីរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធ។

ក្នុងករណីកថាខណ្ឌទី១ខាងលើពុំអាចអនុវត្តបាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលអាចកំណត់លក្ខខណ្ឌ តម្រូវឱ្យមានកិច្ចសម្របសម្រួលនិងកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងដោះស្រាយទំនាស់ក្នុងការប្រើប្រាស់ដីក្រោយពីមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន។

ក្នុងករណីម្ចាស់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន ខកខានមិនបានអនុវត្តតាមកថាខណ្ឌទី២ ខាងលើដោយគ្មានមូលហេតុសមស្រប សកម្មភាពសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចឬព្រៃសម្បទាន នៅក្នុងតំបន់មាន ទំនាស់ត្រូវផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្នដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យសកម្មភាពប្រតិបត្តិការធនធានវីអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន។

**ផ្នែកទី៦
ប្រតិបត្តិការធនធានវីលើដីឯកជន**

មាត្រា ២១ ..

អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរករកឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី អាចផ្តល់លើដីឯកជនដោយត្រូវ អនុលោមតាមច្បាប់ភូមិបាលនិងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាននិងត្រូវមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរជាមុនរវាងអ្នកស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណជាមួយនិងកម្មសិទ្ធិករនិង/ឬអ្នកកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីស្រប ច្បាប់។

ដោយឡែកចំពោះគម្រោងសកម្មភាពសិក្សាស្វែងរុករកនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ដែលអនុវត្ត ក្នុងលក្ខខណ្ឌជម្រៅដីជ្រៅដែលមិនបង្កផលប៉ះពាល់ដល់លក្ខណៈវិស្វកម្មនិងបង្កហានិភ័យ ដល់បណ្តា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធណាមួយនៅលើផ្ទៃដី ការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្ម អាជីវកម្មធនធានរ៉ែមិនតម្រូវឱ្យមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររវាងអ្នកស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណជាមួយ នឹងកម្មសិទ្ធិករឬអ្នកកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីស្របច្បាប់ទេ។

អ្នកស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ស្របតាមកថាខណ្ឌ ទី២ខាងលើត្រូវជូនដំណឹងអំពីពាក្យស្នើសុំរបស់ខ្លួនដល់កម្មសិទ្ធិករឬអ្នកកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីស្របច្បាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធនិងដល់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានដែលទីតាំងដីឯកជននោះស្ថិតនៅ។ កម្មសិទ្ធិករនិង/ឬអ្នកកាន់កាប់ ប្រើប្រាស់ដីស្របច្បាប់ អាចប្តឹងតវ៉ាចំពោះការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណនេះដោយអនុលោមតាមមាត្រា២៧នៃអនុក្រឹត្យ នេះ។

មាត្រា២២ ..

មុននឹងធ្វើការឆ្លងកាត់ដីឯកជន សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវសុំការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរជាមុនពីកម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកដែលទទួលសិទ្ធិស្របច្បាប់ ឬអ្នកកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីស្របច្បាប់ ហើយ ត្រូវសងទៅកម្មសិទ្ធិករឬអ្នកកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីស្របច្បាប់ ទាំងក្នុងនិងក្រៅតំបន់អាជ្ញាបណ្ណចំពោះការ ខូចខាតទាំងឡាយដែលបណ្តាលមកពីប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែរបស់ខ្លួន ដោយមិនគិតថាការខូចខាតនោះជា ឧបទ្វីហេតុឬជាការដឹងជាមុនឡើយ។

**ជំពូកទី៣
អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក**

មាត្រា២៣ ..

ប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករករួមមាន បុរេសនា ការស្វែងរុករក និងការវាយ តម្លៃសេដ្ឋកិច្ចនៃជម្រករ៉ែ។

ការវាយតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចជម្រករ៉ែរួមមាន ការវាយតម្លៃទំហំជម្រករ៉ែ ការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព ការសិក្សា និងសាកល្បងបច្ចេកទេសជីកយក បច្ចេកទេសប្រព្រឹត្តកម្មចម្រាញ់យករ៉ែ ការអង្កេតវាយតម្លៃផ្លូវជីកជញ្ជូន និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ និងការសិក្សាទីផ្សារនិងហិរញ្ញប្បទាន។

មាត្រា២៤ ..

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល អាចដាក់ពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមមុននឹង ស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក។ ក្នុងករណីដែលរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលនោះមានរបាយការណ៍ ព័ត៌មាន និង ទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់ពីសក្តានុពលនៃធនធានរ៉ែ រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល អាចធ្វើការស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណ ស្វែងរុករក។ ការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមមានគោលដៅប្រមូលទិន្នន័យឬព័ត៌មាន ទាក់ទងនឹងភូគព្ភសាស្ត្រ ស្ថានភាពកម្មសិទ្ធិនិងការប្រើប្រាស់ដី ផលប៉ះពាល់ដែលនឹងអាចកើតឡើងចំពោះសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច បរិស្ថាន និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន។

ការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមមិនត្រូវធ្វើក្នុងតំបន់ដែលបានផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬអាជ្ញាបណ្ណ
ឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ដែលមានរួចហើយនោះទេ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាចចេញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដើម្បីធ្វើការសិក្សា
វាយតម្លៃបឋមនេះតាមនីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។ រូបវន្តបុគ្គល
ឬនីតិបុគ្គល ដែលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតនេះពុំត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមឬ
អាទិភាព ក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកទេ។

លិខិតអនុញ្ញាតផ្តល់ជូនស្របតាមមាត្រានេះមានសុពលភាពមិនលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពី
កាលបរិច្ឆេទចេញលិខិត ហើយអាចពន្យារបានតែម្តងគត់សម្រាប់រយៈពេល៣(បី)ខែ។ ផុតរយៈពេលដូច
បានកំណត់នេះ រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលនោះមិនអាចស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតលើកទីពីរសម្រាប់តំបន់ដដែល
ទេ ប៉ុន្តែអាចស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតសម្រាប់ការវាយតម្លៃបឋមសម្រាប់តំបន់ផ្សេងទៀតបាន។

មាត្រា ២៥ .-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមស្របតាម
មាត្រា ២៤ ខាងលើអាចដឹកយកសំណាករ៉ែក្នុងរយៈពេលសុពលភាពនៃលិខិតអនុញ្ញាតសរុបទាំងអស់យ៉ាង
ច្រើន២៥(ម្ភៃប្រាំ)តោន។ បរិមាណសំណាករ៉ែលើសពីនេះត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតបន្ថែមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែ
និងថាមពល។

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមត្រូវអនុវត្ត
ប្រតិបត្តិការតែនៅស្រទាប់ដីលើដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍សាមញ្ញនិងកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់ដល់ផ្ទៃដី។

មាត្រា ២៦ .-

ដើម្បីទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណ
ស្វែងរុករកទៅក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវបំពេញតាមទម្រង់និងបែបបទ ដោយមានភ្ជាប់នូវឯកសារ
ព័ត៌មានចាំបាច់ដូចខាងក្រោម៖

- សំណើអំពីវិធីសាស្ត្រ កម្មវិធីការងារស្វែងរុករកលម្អិត គម្រោងប៉ាន់ស្មានថវិកា ធនធានជំនាញ
បច្ចេកទេស និងប្រភពហិរញ្ញប្បទានដែលមាន ដើម្បីអនុវត្តតាមកម្មវិធីដែលស្នើឡើង
- លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុននិងលិខិតចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- សក្ខីបត្របញ្ជាក់អំពីការបង់កម្រៃទទួលបានពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក
- របាយការណ៍សិក្សាវាយតម្លៃបឋមរបាយការណ៍ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដូចចែងក្នុងមាត្រា ២៤
នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គមដំបូង និង
- ឯកសារនិងព័ត៌មានចាំបាច់ផ្សេងៗទៀតតាមការចាំបាច់ និងតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងនីមួយៗ
តាមការកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

ទម្រង់និងបែបបទលម្អិត នៃពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីពន្ធដារនិងបណ្ណពន្ធប៉ាតង់ឆ្នាំចរន្ត ត្រូវផ្តល់ជូនក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលក្រោយ ទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក។

រាល់ការទទួលពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវមានការចុះបញ្ជីនិងកំណត់ត្រាកាលបរិច្ឆេទ ទទួលពាក្យ ហើយត្រូវប្រកាសផ្សាយក្នុងគេហទំព័រក្រសួងវ៉ែនិងថាមពល។

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ខាងលើមុនគេ មានអាទិភាពក្នុង ការទទួលបានការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើតំបន់ដែលស្នើសុំ។

ក្នុងករណីមានរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលពីរប្រើបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ខាងលើនិងបាន ដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកក្នុងពេលដំណាលគ្នា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលត្រូវកំណត់សិទ្ធិ ទទួលបានអាទិភាពក្នុងការទទួលបានការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក ដោយត្រូវធ្វើការចាប់ឆ្នោតជាសាធារណៈ លើកលែងតែមានការឯកភាពពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្នុងការផ្តល់អាទិភាពដោយមិនចាំបាច់ធ្វើការ ចាប់ឆ្នោត។

មាត្រា ២៧ .-

អាជ្ញាធររាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ ដែលទីតាំងស្នើសុំស្ថិតនៅត្រូវផ្សព្វផ្សាយជា បន្ទាន់ ជាសាធារណៈនូវសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលស្តីពីការស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក នេះ។

បុគ្គលពាក់ព័ន្ធដែលមានបំណងតវ៉ាលើការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំតវ៉ាទៅ មន្ទីរវ៉ែនិងថាមពលនៅតាមរាជធានី ខេត្តឬក្រសួងវ៉ែនិងថាមពល តាមរយៈឃុំ សង្កាត់ពាក់ព័ន្ធក្នុងរយៈពេល ៤៥(សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃយ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីការបិទផ្សាយសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលនៅតាម ឃុំ សង្កាត់ពាក់ព័ន្ធ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលត្រូវពិនិត្យនិងដោះស្រាយ ពាក្យស្នើសុំតវ៉ាក្នុងរយៈពេល៤៥(សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃយ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីទទួលបានពាក្យស្នើសុំតវ៉ា។

បែបបទ នីតិវិធីនៃការទទួល និងការដោះស្រាយពាក្យស្នើសុំតវ៉ាត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងវ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា ២៨ .-

បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យលទ្ធផលនៃការសិក្សាវាយតម្លៃបឋម ឬរបាយការណ៍ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យ គ្រប់គ្រាន់ និងបន្ទាប់ពីបានដោះស្រាយពាក្យស្នើសុំតវ៉ារួចរាល់ហើយ ក្នុងករណីមានពាក្យស្នើសុំតវ៉ា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលអាចផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកតាមសំណើរបស់រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ទៅតាមការពិនិត្យពិច័យលើសមត្ថភាពបច្ចេកទេស ហិរញ្ញវត្ថុ និងការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មនៅព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា។

មាត្រា ២៩ .-

តំបន់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកដែលអាចផ្តល់ជូនត្រូវផ្តើមឡើងជាតំបន់តែមួយដោយប្តូរចតុកោណឬ ពហុកោណ និងមានទំហំផ្ទៃដីមិនលើសពី២០០(ពីររយ)គីឡូម៉ែត្រការ៉េ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលមាន

សំណើសុំតំបន់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើសពី២០០(ពីររយ)គីឡូម៉ែត្រការ៉េ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល ត្រូវស្នើសុំការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល។

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល អាចទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើសពីមួយស្របតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា៣០ .-

ចំពោះតំបន់ដែលមិនទាន់ចេញអាជ្ញាបណ្ណធនធានរ៉ែ ហើយបានដឹងពីសក្តានុពលធនធានរ៉ែតាមរយៈ ការខ្វែងអណ្តូងសិក្សាជាមួយសំណាករ៉ែលើសពី១០(ដប់)ទីតាំងរួចហើយនិង/ឬតំបន់ដែលធ្លាប់មានសកម្មភាព អាជីវកម្មធនធានរ៉ែ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសជាសាធារណៈថាជាតំបន់រក្សា ទុកសម្រាប់ធ្វើការដេញថ្លៃ ដើម្បីទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកស្របតាមមាត្រា១៣នៃច្បាប់ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ។

មាត្រា៣១ .-

ក្នុងគោលបំណងការពារផលប្រយោជន៍សាធារណៈនិងសង្គម រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាច បដិសេធសំណើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើតំបន់ស្នើសុំទាំងមូលឬបដិសេធលើចំណែកណាមួយនៃតំបន់ ស្នើសុំតាមការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ។

មាត្រា៣២ .-

មុនការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកឬការអនុញ្ញាតពន្យារសុពលភាពបន្តអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក អ្នកដាក់ ពាក្យស្នើសុំឬសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវដាក់ប្រាក់តម្កល់ធានាកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ នេះចូលក្នុងគណនីទោលរតនាគាររបស់អគ្គនាយកដ្ឋានរតនាគារជាតិនៅក្នុងធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាសម្រាប់ រយៈពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណតាមទម្រង់និងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

ប្រាក់តម្កល់ធានាកាតព្វកិច្ចនេះនឹងត្រូវរឹបអូសជាប្រយោជន៍របស់រដ្ឋក្នុងករណីដែលអាជ្ញាបណ្ណ ស្វែងរុករកត្រូវបានដកហូតដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា៣៩ឬមាត្រា៤០នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកឬការអនុញ្ញាតពន្យារសុពលភាពបន្ត មិនត្រូវបានផ្តល់ជូនទេក្នុងករណីដែល អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំឬសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ មិនបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវស្របតាមកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើ។

មាត្រា៣៣ .-

អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកមានសុពលភាពរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចុះហត្ថលេខាផ្តល់ អាជ្ញាបណ្ណ។

សុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនេះអាចពន្យារបានពីរដង ដោយម្តងៗមានរយៈពេលពីរឆ្នាំ ប្រសិនបើមានមូលហេតុណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណបានអនុវត្តស្របតាមច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនានា កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានរ៉ែ និងបានបញ្ចប់ការងារសំខាន់ៗស្របតាមផែនការសកម្មភាព

ហើយលទ្ធផលនៃការរុករកវីបានបង្ហាញពីសក្តានុពលធនធានវី ប៉ុន្តែតម្រូវឱ្យមានការសិក្សា វាយតម្លៃបន្ថែម

- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមានការលំបាកជាក់ស្តែងដែលបណ្តាលមកពីការពន្យារពេល ដោយច្បាប់តម្រូវ វិធានការរដ្ឋបាល នយោបាយ ការតម្រូវដោយរាជរដ្ឋាភិបាលឬស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ចចំពោះកាតព្វកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងសង្គម
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមានការលំបាកឬយឺតយ៉ាវ ក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិឆ្លងកាត់ក្នុង តំបន់អាជ្ញាបណ្ណឬដោយសារស្ថានភាពអាកាសធាតុដែលបង្កឧបសគ្គរារាំងដល់សម្បទានិក ដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមិនឱ្យអនុវត្តប្រតិបត្តិការធនធានវីបានត្រឹមត្រូវតាមកម្មវិធីការងារដែលបាន ឯកភាព
- មានករណីតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើការសិក្សាអង្កេតស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច សង្គម ផលប៉ះពាល់ បរិស្ថាន និងបេតិកភណ្ឌ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលអាចសម្រេចផ្តល់ការពន្យារពេលសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកបាន ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកធ្វើការបញ្ចប់របាយការណ៍សិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព និងដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីដែលរយៈពេលពន្យារពេលបន្ថែមម្តងៗមិនលើស ពី២(ពីរ)ឆ្នាំ។ ក្នុងករណីមានការបដិសេធការអនុញ្ញាតពន្យារពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវី និងថាមពលត្រូវផ្តល់មូលហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

មាត្រា ៣៤ .-

ពាក្យស្នើសុំពន្យារពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកបន្តត្រូវដាក់ឱ្យបានមុនកាលបរិច្ឆេទអាជ្ញាបណ្ណ អស់សុពលភាព។ ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណខកខានឬពុំបានដាក់ពាក្យស្នើសុំពន្យារពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណទាន់ពេលវេលាកំណត់នោះទេ អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគ ទុនធនធានវីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបញ្ចប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវចេញប្រកាស ជូនដំណឹងអំពីការបញ្ចប់នេះ។

ក្នុងករណីអាជ្ញាបណ្ណអស់សុពលភាព ប៉ុន្តែសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណបានដាក់ពាក្យស្នើសុំ ពន្យារពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណត្រឹមត្រូវតាមពេលកំណត់ អាជ្ញាបណ្ណនោះនៅតែមានសុពលភាពបន្ត រហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលលើពាក្យស្នើសុំ។

ការពន្យារពេលរយៈពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកបន្ថែមអាចអនុញ្ញាតសម្រាប់តំបន់ទាំងមូល ឬចំណែកណាមួយ នៃតំបន់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកដែលនៅសល់បន្ទាប់ពីការប្រគល់ផ្ទៃក្រឡាសងរិញ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវផ្តល់មូលហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ក្នុងករណីបដិសេធការ អនុញ្ញាតពន្យារពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណបន្ត។

ក្រោយពេលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំពន្យារពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណបន្តរួចហើយ ប្រសិនបើសម្បទានិក ដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើការកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណ ពាក្យស្នើសុំពន្យារពេលសុពលភាព នៃអាជ្ញាបណ្ណដែលបានដាក់ពីមុនត្រូវចាត់ទុកជាពាក្យស្នើសុំរបស់អ្នកដែលបានទទួលសិទ្ធិបន្ត។

មាត្រា ៣៥ .-

ក្នុងរយៈពេលសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបំពេញ កាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវីពាក់ព័ន្ធនឹងការស្វែងរុករក លើកលែងតែ

មានការអនុញ្ញាតដោយឡែកពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរិនិងថាមពលស្របតាមអនុក្រឹត្យនេះឬមានការចែងដោយឡែក នៅក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណនិង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវីរ។

កាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាដែលកំណត់ក្នុងមាត្រានេះត្រូវគណនាតាមប្រភេទចំណាយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩១នៃអនុក្រឹត្យនេះនិងតាមកម្រិតអប្បបរមាតម្រូវដូចតទៅ៖

- ចាប់ពីឆ្នាំទី១ដល់ទី៣យ៉ាងតិច១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល ក្នុងផ្ទៃដីមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េនៃ ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយក្នុងករណីដែនអាជ្ញាប័ណ្ណតូចជាង១០០(មួយរយ)គីឡូម៉ែត្រ ការ៉េ នោះកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាមិនត្រូវតិចជាង១០០ ០០០ ០០០(មួយរយ លាន)រៀលក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងមូល
- ចាប់ពីឆ្នាំទី៤ដល់ទី៥យ៉ាងតិច៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀលក្នុងផ្ទៃដីមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េនៃ ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយក្នុងករណីដែនអាជ្ញាប័ណ្ណតូចជាង១០០(មួយរយ)គីឡូម៉ែត្រ ការ៉េ នោះកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាមិនត្រូវតិចជាង៤០០ ០០០ ០០០(បួនរយ លាន)រៀលក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងមូល
- ចាប់ពីឆ្នាំទី៦ដល់ទី៧យ៉ាងតិច៦ ០០០ ០០០(ប្រាំមួយលាន)រៀល ក្នុងផ្ទៃដីមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េ នៃដែនអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយក្នុងករណីដែនអាជ្ញាប័ណ្ណតូចជាង១០០(មួយរយ)គីឡូម៉ែត្រ ការ៉េ នោះកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាមិនត្រូវតិចជាង៦០០ ០០០ ០០០(ប្រាំមួយ រយលាន)រៀលក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងមូល
- ចាប់ពីឆ្នាំទី៨តទៅយ៉ាងតិច១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ក្នុងផ្ទៃដីមួយគីឡូម៉ែត្រការ៉េនៃ ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយក្នុងករណីដែនអាជ្ញាប័ណ្ណតូចជាង១០០(មួយរយ)គីឡូម៉ែត្រ ការ៉េ នោះកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាមិនត្រូវតិចជាង១ ០០០ ០០០ ០០០(មួយ ពាន់លាន)រៀលក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងមូល។

ក្នុងឆ្នាំចាប់ផ្តើមដំបូងនិងឆ្នាំបញ្ចប់សុពលភាពអាជ្ញាប័ណ្ណ លក្ខខណ្ឌចំណាយខាងលើអាចគណនា តាមសមាមាត្រជាក់ស្តែងនៃចំនួនខែក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ។

ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកទទួលបានការអនុញ្ញាតរក្សាទុកសុពលភាព របស់អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកទាំងមូលឬចំណែកណាមួយ កាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាតម្រូវក្នុង មាត្រានេះត្រូវកាត់បន្ថយបរិមាណតាមចំនួនសមាមាត្រទៅនឹងបរិមាណផ្ទៃដីនិងរយៈពេលនៃការស្នើសុំរក្សា ទុកអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករក។

កាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាត្រូវតម្រូវដោយឡែកសម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកមួយ ជាក់លាក់និងមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការគិតគូររួមបញ្ចូលគ្នាដោយអាជ្ញាប័ណ្ណផ្សេងគ្នាទេ។

មាត្រា៣៦ ..

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកអាចស្នើទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរិនិងថាមពលដើម្បីសុំការ លើកលែងកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាមួយផ្នែកឬទាំងស្រុង នៃឆ្នាំណាមួយដូចមានចែងក្នុង មាត្រា៣៥នៃអនុក្រឹត្យនេះដោយផ្អែកលើហេតុផលណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ដែនអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងមូលឬចំណែកណាមួយ កំពុងស្ថិតក្នុងជម្លោះ
- តម្រូវការរយៈពេលសម្រាប់ ពិនិត្យវាយតម្លៃឡើងវិញនូវលទ្ធផលនៃប្រតិបត្តិការធនធានវីរ សរសេរ របាយការណ៍ រៀបចំផែនការសកម្មភាព ឬធ្វើការស្វែងរកដើមទុនបន្ថែម

- តម្រូវការរយៈពេលសម្រាប់ធ្វើលទ្ធកម្ម
 - ដែនអាជ្ញាបណ្ណពុំអាចចូលអនុវត្តប្រតិបត្តិការធនធានវៃតាមការគ្រោងទុកបានដោយមានមូលហេតុសមស្រប
 - តំបន់ជម្រកវៃត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់បន្តនិរន្តរភាពនៃប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មធនធានវៃបច្ចុប្បន្នឬគម្រោងអាជីវកម្មធនធានវៃដែលបានស្នើឡើង
 - សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកបានដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ ប៉ុន្តែពុំទាន់បានទទួលការអនុញ្ញាតផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណជូននៅឡើយ
 - មូលហេតុសមហេតុផលផ្សេងៗទៀតដែលសម្រេចដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល។
- ការលើកលែងកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមានេះ អាចអនុញ្ញាតយ៉ាងច្រើនបំផុតចំនួន ១២(ដប់ពីរ)ខែក្នុងរយៈពេលសុពលភាពសរុបនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា ៣៧ ..

- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកមានកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖
- អនុវត្តប្រតិបត្តិការធនធានវៃតាមកម្មវិធីការងារដែលបានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល និងស្របតាមបទដ្ឋាន លក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេស និងទម្លាប់អនុវត្តល្អប្រសើរនៃឧស្សាហកម្មនេះ
 - អនុវត្តការបិទការដ្ឋានវៃនិងស្ថាប័នបរិស្ថានឡើងវិញនៅគ្រប់ទីតាំងនិងការដ្ឋានផ្សេងៗដែលមានផលប៉ះពាល់ខូចខាត បណ្តាលមកពីប្រតិបត្តិការធនធានវៃ
 - អនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង
 - បំពេញត្រឹមត្រូវនូវកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកដែលកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ
 - អនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ លក្ខខណ្ឌអាជ្ញាបណ្ណ និង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃ ព្រមទាំងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

មាត្រា ៣៨ ..

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាចសម្រេចព្យួរអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងចំណុចណាមួយដូចខាងក្រោម៖
- ធ្វើការស្វែងរុករកក្នុងតំបន់ហាមឃាត់ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ឆ ឬ ជ ឬ ឈ នៃមាត្រា៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ
 - មិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចចំណាយអប្បបរមាក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៥នៃអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ
 - មិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចកត់ត្រា ថែរក្សា និងផ្តល់ទិន្នន័យដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា៤៩នៃអនុក្រឹត្យនេះ
 - មិនផ្តល់របាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលការងារនិងថវិកាចំណាយព្រមទាំងរបាយការណ៍បច្ចេកទេសស្តីពីការសិក្សារុករកធនធានវៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥០នៃអនុក្រឹត្យនេះ

- មិនផ្តល់របាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអំពីជម្រកវីរ័ប្បនិងជីវិតដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥១នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- រារាំងឬមិនអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចតែងតាំងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលចូលធ្វើការត្រួតពិនិត្យអធិការកិច្ចនៅក្នុងការដ្ឋានប្រតិបត្តិការធនធានវៃ
- មិនផ្តល់របាយការណ៍សវនកម្មតាមការតម្រូវរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៣នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- មិនបង់ថ្លៃឈ្នួលផ្ទៃដីប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២មាត្រា៩២នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- មិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ចណាមួយដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ ឬទី២ ឬទី៣ ឬចំណុចទី៤នៃមាត្រា៣៧នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា៣៩ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងចំណុចណាមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៨នៃអនុក្រឹត្យនេះឱ្យធ្វើការកែតម្រូវកំហុសនិងអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនានាដូចមានចែងនៅក្នុងលិខិតជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេល៤៥(សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃយ៉ាងយូរឬរហ័សបំផុតចំពោះជូនដំណឹង។ ផុតរយៈពេលនេះប្រសិនបើសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនោះមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងលិខិតជូនដំណឹងនោះទេរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវចេញប្រកាសព្យួរអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករក។

រយៈពេលនៃការព្យួរអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកមិនត្រូវលើសពី៦(ប្រាំមួយ)ខែឡើយ។ ផុតរយៈពេលនេះប្រសិនបើសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនោះនៅតែមិនអនុវត្តការកែតម្រូវសកម្មភាពប្រព្រឹត្តល្មើស រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវសម្រេចដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកជាស្ថាពរ។

មាត្រា៤០ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាចសម្រេចដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករក ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងចំណុចណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ធ្វើប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកក្នុងតំបន់ហាមឃាត់ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក ឬ ខ ឬ គ ឬ ឃ ឬ ង ឬ ច នៃមាត្រា៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- ធ្វើប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិឬតំបន់ព្រៃបម្រុងទុកអចិន្ត្រៃយ៍ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា១០នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- ធ្វើការផ្ទេរសិទ្ធិ ឬកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬដាក់អាជ្ញាប័ណ្ណជាវត្តធានាដោយពុំមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩០នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- ដឹកយកឬប្រមូលយកសំណាកវៃ ដី ថ្ម ខនិងវៃ ទឹក ឬល្បាយផ្សេងៗក្នុងបរិមាណសរុបលើសពី១ ០០០(មួយពាន់)តោន សម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវ ពិសោធន៍ និងធ្វើតេស្តសន្ទស្សន៍វៃ ក្នុងរយៈពេលសរុបនៃសុពលភាពអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកដោយពុំមានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី២នៃមាត្រា៤៣នៃអនុក្រឹត្យនេះ

- ប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងចំណុចណាមួយនៃមាត្រា៣៨នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងអំឡុងពេលដែលអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវបានព្យួរ
- មិនអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យនេះ លក្ខខណ្ឌអាជ្ញាបណ្ណ និង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃព្រមទាំងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

មាត្រា៤១ ..

ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវបានដកហូត សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវ៖

- ផ្តល់ឯកសារ ព័ត៌មាន ទិន្នន័យ និងសំណាកគំរូវៃ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្វែងរុករករបស់ខ្លួនជូនមកក្រសួងវៃនិងថាមពលក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេចដកហូតអាជ្ញាបណ្ណ
- ទូទាត់កាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុដែលនៅសេសសល់ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេចដកហូតអាជ្ញាបណ្ណ
- រុះរើគ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍ បរិក្ខារ ដែលបម្រើឱ្យការស្វែងរុករកក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេចដកហូតអាជ្ញាបណ្ណ។ ផុតរយៈពេលកំណត់នេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាចចាត់ចែងឱ្យរុះរើគ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍ បរិក្ខារ ដែលមិនបានរុះរើចេញពីដែនអាជ្ញាបណ្ណ ហើយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវទូទាត់រាល់ការចំណាយទាំងអស់លើការរុះរើ ការស្តារឡើងវិញនូវរាល់ផលប៉ះពាល់និងការខូចខាតនានាដែលបង្កដោយសកម្មភាពស្វែងរុករក។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តទាំងឡាយដូចជា ផ្លូវ ស្ពាន សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ ទំនប់ទឹក ដែលបានសាងសង់ឡើងដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណលើដីសាធារណៈឬដីឯកជន ដែលមានគោលដៅសម្រាប់ឱ្យសាធារណជនប្រើប្រាស់នឹងត្រូវចាត់ទុកប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍សាធារណៈ។

មាត្រា៤២ ..

ក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពីអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាព ឬបន្ទាប់ពីការដកហូតចំណែកណាមួយនៃដែនអាជ្ញាបណ្ណ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឬបុគ្គលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ មិនអាចស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកសារជាថ្មីនៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណដែលត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាពឬចំណែកណាមួយនៃដែនអាជ្ញាបណ្ណដែលត្រូវបានដកហូតនោះបានឡើយ។

មាត្រា៤៣ ..

អនុវត្តតាមផែនការការងារដែលបានយល់ព្រមដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

- ធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានវៃ ចេញ ចូល និងបោះទីតាំងនៅក្នុងតំបន់អាជ្ញាបណ្ណឬប្រើប្រាស់រថយន្តគ្រឿងចក្រ និងឧបករណ៍សម្ភារៈបរិក្ខារផ្សេងៗ ដែលជាតម្រូវការសម្រាប់អនុវត្តប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកធនធានវៃនៅលើឬក្រោមដីនៅក្នុងតំបន់អាជ្ញាបណ្ណ

- ជីកយកឫប្រមូលយកសំណាករ៉ែ ដី ថ្ម ខនិជរ៉ែ ទឹក ឬល្បាយផ្សេងៗ ក្នុងបរិមាណសរុបមិនលើសពី ១ ០០០ (មួយពាន់) តោន សម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវ ពិសោធន៍ និងធ្វើតេស្តសន្ទស្សន៍រ៉ែក្នុងរយៈពេលសរុបនៃសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក។ បរិមាណសំណាករ៉ែលើសពីនេះត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតបន្ថែមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល
 - ប្រើប្រាស់ប្រភពទឹកធម្មជាតិសាធារណៈឬជីកអណ្តូងទឹកថ្មី ដើម្បីប្រើប្រាស់សម្រាប់សកម្មភាពប្រតិបត្តិការស្វែងរុករកធនធានរ៉ែ
 - ប្រើប្រាស់ប្រភពទឹករបស់សហគមន៍ស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន
 - ប្រើប្រាស់ផ្លូវឯកជនក្នុងករណីមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុនជាមួយនឹងម្ចាស់ឬអ្នកកាន់កាប់គ្រប់គ្រងផ្លូវឯកជននោះ ដើម្បីចេញ ចូល ឆ្លងកាត់ឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់ដែលខ្លួនបានទទួលអាជ្ញាបណ្ណ។
- នីតិវិធីនៃការនាំចេញសំណាករ៉ែ ដី ថ្ម ខនិជរ៉ែ ទឹក ឬល្បាយផ្សេងៗ សម្រាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវ ពិសោធន៍ និងធ្វើតេស្តសន្ទស្សន៍រ៉ែនៅក្រៅប្រទេសនឹងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា ៤៤ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកស្របតាមអនុក្រឹត្យនេះដោយផ្អែកលើមូលហេតុជាក់លាក់និងសមស្រប។

ពាក្យស្នើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវបំពេញតាមទម្រង់បែបបទនិងព័ត៌មានតម្រូវ និងភ្ជាប់សក្ខីបត្របញ្ជាក់ពីការទូទាត់កម្រៃទទួលពាក្យស្នើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក។

ប្រសិនបើសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្នើសុំធ្វើការផ្ទេរសិទ្ធិ ហើយការផ្ទេរសិទ្ធិនេះត្រូវបានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល នោះពាក្យស្នើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណដែលបានដាក់ពាក្យនេះ ត្រូវបន្តក្រោមឈ្មោះរបស់អ្នកដែលបានទទួលសិទ្ធិបន្តស្របតាមសមាសភាពភាគហ៊ុនថ្មីរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ។

មាត្រា ៤៥ .-

សំណើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើតំបន់មួយផ្នែកឬទាំងមូលនៃតំបន់អាជ្ញាបណ្ណនឹងមិនត្រូវអនុញ្ញាតទេ លើកលែងតែតំបន់ស្នើសុំនោះមានសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចជម្រករ៉ែដែលបានរកឃើញ និងការចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នពុំទាន់អាចអនុវត្តបានដោយមូលហេតុណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ពុំទាន់មានលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចគ្រប់គ្រាន់ឬដោយមានបញ្ហាទីផ្សារ ហើយជម្រករ៉ែត្រូវបានរំពឹងថានឹងមានលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចគ្រប់គ្រាន់ឬអាចរកទីផ្សារបាននាពេលអនាគត
- តំបន់ជម្រករ៉ែត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់បន្តនិរន្តរភាពនៃប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មធនធានរ៉ែបច្ចុប្បន្នឬសម្រាប់គម្រោងអាជីវកម្មធនធានរ៉ែដែលបានស្នើឡើង
- មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវផ្នែកនយោបាយ ការតម្រូវចាំបាច់ដោយបញ្ហាបរិស្ថាននិងសង្គម ឬករណីប្រធានសក្តិដែលមិនអាចចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មធនធានរ៉ែក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នបាន។

ផ្ទៃដីនៃតំបន់ស្នើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវផ្តិតជាតំបន់តែមួយនិងមានទំហំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបម្រើឱ្យប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែក្រោមអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែនាពេលអនាគត។

ក្នុងករណីដែលមានការអនុញ្ញាតឱ្យរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកលើផ្នែកណាមួយនៃ ដែនអាជ្ញាបណ្ណ ផ្នែកនោះត្រូវកាត់ចេញពីកម្មវត្ថុរយៈពេលនៃសុពលភាពរបស់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកគិត ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យរក្សាទុកនោះ។

ក្នុងរយៈពេលរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបន្ត អនុវត្តកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុនានាស្របតាមការកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ។

ក្នុងករណីពាក់ព័ន្ធនឹងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ឬដីឯកជន ឬក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិង ថាមពលត្រូវធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមុនជាមួយនឹងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនិង/ឬកម្មសិទ្ធិករនៃ ដីឯកជនមុននឹងសម្រេចលើសំណើសុំរក្សាទុករយៈពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណ។

រយៈពេលសរុបនៃការអនុញ្ញាតឱ្យរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកមិនត្រូវលើសពី៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ។

មាត្រា ៤៦ ..

ក្នុងរយៈពេលរក្សាទុកសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាចតម្រូវ ឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកផ្តល់បច្ចុប្បន្នភាពនិងមូលហេតុដែលពុំទាន់អាចឬពុំបានដាក់ ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ លើតំបន់អនុញ្ញាតរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណ ស្វែងរុករក។

ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកខកខានមិនបានផ្តល់មូលហេតុសមស្របជា លាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងរយៈពេលកំណត់ឬរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលកំណត់ថាមូលហេតុដែលផ្តល់ឱ្យ ដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកមិនសមស្រប រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាច តម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានរ៉ែ លើតំបន់អនុញ្ញាតរក្សាទុកសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកក្នុងរយៈពេល៦០(ហុកសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចេញលិខិតជូនដំណឹងពីការតម្រូវនេះ។

មាត្រា ៤៧ ..

ក្នុងករណីដែលសំណើសុំរក្សាទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវបានអនុញ្ញាតស្របតាម មាត្រា៤៥ខាងលើ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាចតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក អនុវត្តការងារចាំបាច់មួយចំនួនសម្រាប់រយៈពេលជាក់លាក់ណាមួយចំពោះតំបន់ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការរក្សា ទុកសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណដោយតម្រូវឱ្យសម្បទានិកនោះផ្តល់ជូនសេចក្តីព្រាងកម្មវិធីការងារចាំបាច់នោះ ជាមុនតាមទម្រង់កំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា ៤៨ ..

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនៅមានសុពលភាពមានសិទ្ធិស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្ម អាជីវកម្មធនធានរ៉ែនៅលើចំណែកផ្សេងៗនៃដែនអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកដោយអនុលោមតាមមាត្រា៥៣នៃ អនុក្រឹត្យនេះ។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនៅមានសុពលភាព ហើយបានដាក់ពាក្យស្នើសុំ អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ប៉ុន្តែក្រោយមកអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកបានអស់សុពលភាព រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលត្រូវផ្តល់ការពន្យារសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនោះជាបន្តទៀតរហូត ដល់មានការសម្រេចយល់ព្រមឬបដិសេធអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកធ្វើការកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណ ក្រោយពេលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ហើយការកែប្រែផល ប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណនេះត្រូវបានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល នោះពាក្យស្នើសុំ អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែដែលបានដាក់ពីមុននេះត្រូវបន្តក្រោមឈ្មោះរបស់អ្នកដែល បានទទួលសិទ្ធិបន្ត។

មាត្រា ៤៩ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវកាត់ត្រានិងរក្សាទុកត្រឹមត្រូវ នូវរាល់ឯកសារកំណត់ត្រា សក្ខីបត្រ ទិន្នន័យ ព័ត៌មាន សំណាករ៉ែ និងលទ្ធផលវិភាគសំណាករ៉ែពាក់ព័ន្ធសកម្មភាពស្វែងរុករក ធនធានរ៉ែនិងប្រតិបត្តិការផ្សេងៗក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក ហើយត្រូវផ្តល់ឯកសារនិងកំណត់ត្រាទាំងនោះ ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលនៅពេលមានសំណើឱ្យផ្តល់ឬពេលមានការចុះពិនិត្យអធិការកិច្ចដោយ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលតែងតាំងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

រាល់ទិន្នន័យ ព័ត៌មាន និងលទ្ធផលវិភាគសំណាករ៉ែ ដែលក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលទទួលបានត្រូវ រក្សាទុកជាការសម្ងាត់ក្នុងរយៈពេលសុពលភាពនៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក។ រាល់ការប្រើប្រាស់ក្នុងគោលដៅ សិក្សាស្រាវជ្រាវផ្សេងៗត្រូវមានការឯកភាពពីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកជាម្ចាស់នោះ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលត្រូវកំណត់នីតិវិធីសម្រាប់គ្រប់គ្រង ការរៀបចំទុកដាក់ ការរក្សាការ សម្ងាត់ ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យព័ត៌មាន និងសំណាករ៉ែបម្រើដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យធនធានរ៉ែនៅកម្ពុជា។

មាត្រា ៥០ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវរៀបចំនិងផ្តល់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលនូវ របាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលការងារនិងថវិកាចំណាយព្រមទាំងរបាយការណ៍បច្ចេកទេសស្តីពីការសិក្សារុករក ធនធានរ៉ែដែលបានអនុវត្តជាក់ស្តែងប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ មុនដំណាច់ខែទីមួយនៃឆ្នាំបន្ទាប់បូករយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃក្រោយកាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់អាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករក។ របាយការណ៍បច្ចេកទេសត្រូវរៀបចំ ដោយអ្នកជំនាញភូគព្ភសាស្ត្រឬធនធានរ៉ែ តាមទម្រង់និងបទដ្ឋានកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា ៥១ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអំពីជម្រករ៉ែឬខនិដរ៉ែ មានលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចដែលបានរកឃើញក្នុងតំបន់អាជ្ញាបណ្ណ ស្វែងរុករកក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃយ៉ាងយូរក្រោយពីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកបាន កំណត់ទំហំសក្តានុពលជម្រករ៉ែរួចហើយ។

ជំពូកទី៤
អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ

មាត្រា ៥២ .-

ប្រតិបត្តិការធនធានវៃក្រោមអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃរួមមាន សកម្មភាពស្វែងរករកនិងដឹកយកវៃ ដែលជម្រកវៃមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ហើយស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់ព្រំដែនអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរករកព្រមទាំងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃ ការបិទការដ្ឋានវៃនិងការស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ។

មាត្រា ៥៣ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរកអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃលើតំបន់ដែលស្ថិតក្នុងរង្វង់ព្រំដែននៃអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរកទៅក្រសួងវៃនិងថាមពល។

ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃត្រូវបំពេញតាមទម្រង់និងបែបបទ ដោយមានភ្ជាប់ឯកសារព័ត៌មានចាំបាច់ដូចខាងក្រោម៖

- សក្ខីបត្របញ្ជាក់អំពីការបង់កម្រៃសេវាទទួលពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ
- គម្រោងផែនការអភិវឌ្ឍការដ្ឋានវៃ
- របាយការណ៍នៃការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាពលម្អិតរៀបចំដោយអ្នកជំនាញដែលមានគុណវុឌ្ឍិពិតប្រាកដស្របតាមទម្រង់ បែបបទ និងមាតិកា កំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល
- បណ្ណពន្ធជាតង់ឆ្នាំចរន្ត
- របាយការណ៍វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម និងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន
- គម្រោងផែនការអភិវឌ្ឍសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងតំបន់អាជីវកម្មធនធានវៃ
- ផែនការបិទការដ្ឋានវៃនិងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ និង
- ឯកសារនិងព័ត៌មានចាំបាច់ផ្សេងៗទៀតតាមការចាំបាច់និងតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងនីមួយៗតាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល។

ទម្រង់និងបែបបទលម្អិត នៃពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល។

មាត្រា ៥៤ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរកត្រូវធ្វើការសិក្សាឃានលេខា កំណត់ស្ថានភាពដី និងបោះបង្គោលសម្គាល់ព្រំប្រទល់តំបន់ស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ ស្របតាមអនុក្រឹត្យនេះ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវចាត់តាំងក្រុមការងារចុះពិនិត្យសិក្សាវាយតម្លៃនិងការបោះបង្គោលព្រំប្រទល់ដីនៃតំបន់ស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ។ រាល់ចំណាយក្នុងការចុះពិនិត្យវាយតម្លៃនេះជាបន្ទុករបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរកដែលស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ។

សម្បទានិកស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណត្រូវចាត់តាំងឱ្យមានតំណាងរបស់ខ្លួនចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមការងារដើម្បីធ្វើការពិនិត្យវាយតម្លៃតាមទីកន្លែងនិងពេលវេលាកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាចបដិសេធពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ ក្នុងករណី៖

- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧកខានពុំបានចាត់តំណាងចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមការងារពិនិត្យ វាយតម្លៃស្របតាមមាត្រានេះឬ
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧកខានពុំបានអនុវត្តតាមការណែនាំណាមួយរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងវៃនិងថាមពល ក្នុងដំណើរការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្ម អាជីវកម្មធនធានវៃដែលបានស្នើ។

ក្នុងករណីដែនអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃផ្តល់ជូនខុសពីតំបន់ដែលបានស្នើសុំ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវធ្វើការបោះបង្គោលសម្គាល់ព្រំប្រទល់ដីឡើងវិញឱ្យបានឆាប់ក្នុងពេល វេលាសមស្រប។

មាត្រា ៥៥ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវពិនិត្យលើសំណើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ របស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃ និង អនុក្រឹត្យនេះ ទម្រង់ឯកសារនៃពាក្យស្នើសុំនិងធ្វើការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការសិក្សាសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ច ធនធានវៃក្នុងតំបន់ស្នើសុំព្រមទាំងទម្រង់ប្រតិបត្តិការធនធានវៃដែលបានស្នើសុំ។

បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យអំពីបច្ចេកទេស ហិរញ្ញវត្ថុ បរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមក្នុងគោលបំណង កំណត់លទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៃទម្រង់ប្រតិបត្តិការជីកយកវ័រ្សចហើយ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវ៖

- ក- លើកសំណើសុំធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃទៅក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាតាមនីតិវិធីជាធរមានដើម្បី ទទួលបានការឯកភាពជាគោលការណ៍ជាមុន មុននឹងផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានវៃក្នុងករណីដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលឯកភាពនិងគាំទ្រលើគម្រោងអាជីវកម្ម ដែលបានស្នើសុំដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ។
- ខ- ធ្វើការបដិសេធពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ ក្នុងករណីលក្ខខណ្ឌ ណាមួយនៃការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះពុំត្រូវបានបំពេញ។ ក្នុង ការវាយតម្លៃលទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមនៃទម្រង់ប្រតិបត្តិការធនធានវៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិង ថាមពលត្រូវជំរុញឱ្យមានការពិគ្រោះយោបល់និងការធ្វើអង្កេតសុវិធាន អសុវិធាន ជាមួយនិង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធររាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ សហគមន៍ដែលពាក់ព័ន្ធ និងស្របតាមគោលការណ៍អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណដែលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំត្រូវតម្កល់ច្បាប់ចម្លងនៃពាក្យស្នើសុំអាជ្ញា- បណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃនៅមន្ទីរវៃនិងថាមពលរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំ សង្កាត់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំណងត្រួតពិនិត្យនិងពិគ្រោះយោបល់ជាសាធារណៈ។

មាត្រា ៥៦ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកមួយអាចត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានវៃលើសពីមួយលើផ្ទៃដីចំណែកណាមួយឬច្រើន នៃផ្ទៃដីក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកដែលកំពុង មានសុពលភាពតាមការចាំបាច់និងតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល។

មាត្រា ៥៧ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវដាក់ស្នើសុំការពិនិត្យសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលលើផែនការផលិតកម្មប្រចាំឆ្នាំនៃឆ្នាំបន្ទាប់នៅក្នុងអំឡុងខែកញ្ញានៃឆ្នាំនីមួយៗ និងត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំក្នុងត្រីមាសនីមួយៗក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយ តាមការតម្រូវរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពល។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវអនុវត្តប្រតិបត្តិការធនធានវីស្របតាមផែនការផលិតកម្ម បច្ចេកទេសអាជីវកម្ម គំនូសប្លង់បច្ចេកទេស កម្មវិធីការងារ និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដែលកំណត់និងឯកភាពជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពល និងត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រនិងសិប្បកម្មព្រមទាំងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតជាធរមាន។

ក្នុងករណីមានប្រភេទវីថ្មីបន្ថែមក្នុងកម្មវត្ថុអាជីវកម្មឬការអនុវត្តជាក់ស្តែងតម្រូវឱ្យមានការប្រែប្រួលខ្លាំងខុសពីផែនការផលិតកម្ម បច្ចេកទេសអាជីវកម្ម គំនូសប្លង់បច្ចេកទេស កម្មវិធីការងារ និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ដែលបានកំណត់និងឯកភាពពីមុនរួចហើយដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពល សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវស្នើសុំការឯកភាពជាថ្មីម្តងទៀត មុនពេលប្រភេទវីថ្មីនេះអាចធ្វើអាជីវកម្មបានឬការកែប្រែសំខាន់ៗនៃប្រតិបត្តិការធនធានវីអាចអនុវត្តទៅបាន។

តាមការស្នើសុំរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលអាចអនុញ្ញាតឱ្យមានរយៈពេលដំណើរការផលិតកម្មសាកល្បងមួយក្នុងបរិមាណ រយៈពេល និងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពល។

មាត្រា ៥៨ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវអនុវត្តប្រតិបត្តិការធនធានវីដោយធានាឱ្យបរិមាណធនធានវីដែលមានក្នុងជម្រកវីត្រូវបានផលិតបានច្រើនបំផុតជាអតិបរមាស្របតាមបទដ្ឋានលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេស ទម្លាប់អនុវត្តល្អប្រសើរនៃឧស្សាហកម្មនេះ និងគោលការណ៍ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចព្រមទាំងចៀសវាងបានឬកាត់បន្ថយបានជាអតិបរមានូវរាល់ការខ្វះខាតនិងបាត់បង់ធនធានវី។

មាត្រា ៥៩ .-

អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីដំបូងមានសុពលភាពមិនលើសពី២១(ម្ភៃមួយ)ឆ្នាំឬស្មើនឹងអាយុកាលនៃគម្រោងអាជីវកម្មធនធានវី ក្នុងករណីអាយុកាលនៃគម្រោងអាជីវកម្មធនធានវីតិចជាង២១(ម្ភៃមួយ)ឆ្នាំ។ សុពលភាពនេះអាចពន្យារបាន២(ពីរ)ដង តាមសំណើរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណដែលម្តងៗមានរយៈពេលមិនលើសពី១០(ដប់)ឆ្នាំ។ ក្នុងកាលៈទេសៈពិសេសអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីអាចពន្យារបានលើសពីការកំណត់ខាងលើ។

សុពលភាពរបស់អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវរួមបញ្ចូលរយៈពេលរៀបចំ និងអភិវឌ្ឍផលិតកម្ម និងរយៈពេលបិទការដ្ឋានវីនិងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ។ ផលិតកម្មដំបូងត្រូវចាប់ផ្តើមក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចេញអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី។

មាត្រា ៦០ .-

ពាក្យស្នើសុំពន្យារបន្តសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវដាក់ឱ្យបានមុនកាលបរិច្ឆេទអាជ្ញាបណ្ណអស់សុពលភាព។ ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណខកខានឬពុំបានដាក់

ពាក្យស្នើសុំពន្យារបន្តសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណទាន់ពេលវេលាកំណត់នោះទេ អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្ម អាជីវកម្មធនធានវៃនិង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបញ្ចប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវចេញប្រកាសជូនដំណឹងអំពីការបញ្ចប់នេះ។

ក្នុងករណីពុំមានការដាក់ពាក្យស្នើសុំពន្យារបន្តសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីបញ្ចប់អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃនិងដំណើរការបិទការដ្ឋាន អាជីវកម្មធនធានវៃ ឬរឹបអូស និងចាត់តាំងឱ្យមានការគ្រប់គ្រងដំណើរការការដ្ឋានអាជីវកម្មធនធានវៃក្នុង នាមរបស់រដ្ឋវិញរហូតដល់មានការផ្តល់សម្បទានថ្មី។

ក្នុងករណីអាជ្ញាបណ្ណអស់សុពលភាព ប៉ុន្តែសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណបានដាក់ពាក្យស្នើសុំ ពន្យារបន្តសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណត្រឹមត្រូវតាមពេលកំណត់ អាជ្ញាបណ្ណនោះនៅតែមានសុពលភាពបន្ត រហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលលើពាក្យស្នើសុំ។

ក្នុងករណីបដិសេធការអនុញ្ញាតពន្យារបន្តសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលត្រូវ ផ្តល់មូលហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

ក្រោយពេលបានដាក់ពាក្យស្នើសុំពន្យារបន្តសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណបន្តរួចហើយ ប្រសិនបើសម្បទានិក ដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើការកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណ ពាក្យស្នើសុំពន្យារបន្តសុពលភាព នៃអាជ្ញាបណ្ណដែលបានដាក់ពុំមុនត្រូវចាត់ទុកជាពាក្យស្នើសុំរបស់អ្នកដែលបានទទួលសិទ្ធិបន្ត។

មាត្រា ៦១ .-

អនុវត្តតាមផែនការការងារដែលបានយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល សម្បទានិកដែល មានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

- ធ្វើប្រតិបត្តិការធនធានវៃលើនិងក្រោមផ្ទៃដីក្នុងតំបន់កំណត់ក្នុងអាជ្ញាបណ្ណ
- ប្រើប្រាស់ប្រភពទឹកធម្មជាតិសាធារណៈឬដឹកអណ្តូងទឹកថ្មី ដើម្បីប្រើប្រាស់សម្រាប់សកម្មភាព ប្រតិបត្តិការឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃ
- ប្រើប្រាស់ប្រភពទឹករបស់សហគមន៍ស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន
- ប្រើប្រាស់ផ្លូវឯកជនក្នុងករណីមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុនជាមួយម្ចាស់ឬអ្នកកាន់កាប់គ្រប់គ្រង ផ្លូវឯកជននោះដើម្បីចេញ ចូល ឆ្លងកាត់ឆ្ពោះទៅកាន់តំបន់ដែលខ្លួនបានទទួលអាជ្ញាបណ្ណ
- ទទួលបានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់ដីក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃ អនុក្រឹត្យនេះ និងលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាបណ្ណក្នុងរយៈពេល សុពលភាពរបស់អាជ្ញាបណ្ណនិង
- ទទួលបានសិទ្ធិជាម្ចាស់លើធនធានវៃដែលបានពីប្រតិបត្តិការធនធានវៃស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវៃ ព្រមទាំងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងប្រតិបត្តិការ ធនធានវៃនិងសិទ្ធិគ្រប់គ្រងប្រើប្រាស់ដីក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណដែលផ្តល់ជូន។

មាត្រា ៦២ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ផ្លូវដឹកជញ្ជូន សាធារណៈដែលសាងសង់ដោយឯកជនឬសហគមន៍ ក្នុងឬក្រៅដែនអាជ្ញាបណ្ណសម្រាប់គោលដៅប្រតិបត្តិការ

ធនធានវីរដោយត្រូវធានានិងចូលរួមក្នុងការជួសជុលថែទាំតាមសមាមាត្រនៃទំហំប្រើប្រាស់ជាក់ស្តែងស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវចាត់តាំងក្រុមការងារឬគណៈកម្មការសម្របសម្រួល និងកំណត់ចំណែកកម្រៃថែទាំប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវទូទាត់បង់ដោយគ្រប់ភាគីក្នុងគោលបំណងជួសជុលនិងថែទាំផ្លូវក្រោមការសម្របសម្រួលរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពល ស្របតាមច្បាប់និងបទដ្ឋានគតិយុត្តនានាជាធរមាន។

មាត្រា ៦៣ .-

ក្រោយពីអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាពឬត្រូវបានដកហូត សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណអាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញ ចូលទៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណជាបន្តក្នុងរយៈពេលសមស្របមួយដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពល ដើម្បីអនុវត្តវិធានការបញ្ចប់ការបិទការដ្ឋានវីរនិងស្ដារបរិស្ថានឡើងវិញស្របតាមផែនការដែលបានឯកភាពដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពល។

មាត្រា ៦៤ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរត្រូវរៀបចំនិងដាក់ស្នើសុំការពិនិត្យសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលនូវឯកសារស្តីពីបទបញ្ជានិងវិធានការសុវត្ថិភាព ការងារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មធនធានវីរក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណ មុនចាប់ផ្តើមដំណើរការអាជីវកម្មធនធានវីរ។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនិងស្នើសុំការពិនិត្យសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលនូវឯកសារស្តីពីបទបញ្ជានិងវិធានការសុវត្ថិភាពការងារឡើងវិញជាទៀងទាត់រៀងរាល់២(ពីរ)ឆ្នាំម្តងឬក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយតម្រូវដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពល។

មាត្រា ៦៥ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរមិនត្រូវធ្វើការសាងសង់សំណង់ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការធនធានវីរ បង្កើតការដ្ឋាន ទីតាំងស្តុកវីរ ទីតាំងស្តុកឬបញ្ចេញចោលសំណល់ពីការដ្ឋានវីរ នៅក្រៅដែនអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរឡើយលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធតាមសំណើរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពល។

មាត្រា ៦៦ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរត្រូវធានាសម្របសម្រួលឱ្យការធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សាឬកម្មសិក្សានានា ដែលរៀបចំដោយស្ថាប័នផ្សេងៗតាមការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលក្នុងតំបន់ប្រតិបត្តិការធនធានវីររបស់ខ្លួនឬរៀបចំកម្មវិធីទស្សនកិច្ចសិក្សាសម្រាប់សហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីស្វែងយល់ពីប្រតិបត្តិការធនធានវីរនៅតំបន់អាជ្ញាបណ្ណរបស់ខ្លួនអាចអនុវត្តបានដោយជោគជ័យ។

មាត្រា ៦៧ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរត្រូវជូនដំណឹងជាមុនដោយភ្ជាប់ផែនការបិទការដ្ឋានវីរនិងស្ដារបរិស្ថានឡើងវិញ ដល់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច

៩០(កៅសិប)ថ្ងៃមុនការបិទបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ នូវការដ្ឋានរ៉ែ ឬចំណែកណាមួយនៃ ការដ្ឋានរ៉ែ ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាចតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានរ៉ែផ្តល់ព័ត៌មានជាក់លាក់បន្ថែមតាមការចាំបាច់ និង/ឬបញ្ចូលលក្ខខណ្ឌ និង/ឬកែតម្រូវផែនការ ឡើងវិញ និង/ឬកំណត់ទម្រង់បែបបទឱ្យអនុវត្តក្នុងការរៀបចំផែនការបិទការដ្ឋានរ៉ែនិងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ នេះ។

មាត្រា ៦៨ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពនិងស្នើសុំការ ពិនិត្យសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលនូវគម្រោងផែនការបិទការដ្ឋានរ៉ែនិងគម្រោងស្តារបរិស្ថានឡើង វិញជាទៀងទាត់រៀងរាល់៣(បី)ឆ្នាំម្តងឬក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយតម្រូវដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា ៦៩ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែមិនត្រូវបង្ហូរ ឬបង្កឱ្យមានការបង្ហូរ សំណល់រាវ ឬទឹកចេញពីការដ្ឋានរ៉ែ ទោះជាបានឬមិនបានឆ្លងកាត់ប្រព្រឹត្តិកម្មសម្អាតរួចហើយទៅក្នុង ផ្លូវទឹកឬប្រភពទឹកធម្មជាតិរបស់ផ្លូវទឹកនៃតំបន់ក្រៅពីដែនអាជ្ញាបណ្ណដោយពុំមានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធឡើយ។

រាល់ការបង្ហូរសំណល់រាវឬទឹកចេញពីការដ្ឋានរ៉ែ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្ម អាជីវកម្មធនធានរ៉ែត្រូវធានាអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាននិងកម្រិតស្តង់ដារគុណភាព ដែលកំណត់ដោយច្បាប់និង បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែត្រូវចាត់វិធានការការពារនិងទប់ស្កាត់ ការហូរច្រោះដី និងគំនរស្តុកសំណល់ផ្សេងៗចេញពីតំបន់អាជ្ញាបណ្ណទៅលើដីសហគមន៍ឬធ្វើឱ្យកកស្ទះ ផ្លូវទឹកប្រើប្រាស់របស់សហគមន៍។

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធអាចកំណត់ផ្លូវទឹកសាធារណៈណាមួយសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគោល បំណងអាជីវកម្មធនធានរ៉ែនិងតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ទូទាត់បង់សងការខូចខាតនិងជួសជុលថែទាំផ្លូវទឹកទាំងនោះ។

មាត្រា ៧០ .-

ទោះជាមានមូលហេតុណាក៏ដោយ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធាន រ៉ែត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះ៖

- រាល់ការខូចខាតឬខាតបង់ផ្សេងៗបង្កឡើងដោយការបំពុលពីការហូរចេញ ការបញ្ចេញចោល ឬ ការបង្ហូរចេញនៃសារធាតុផ្សេងៗពីការដ្ឋានរ៉ែឬផ្នែកណាមួយនៃប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែនិង
- រាល់ការចំណាយសមស្របផ្សេងៗក្នុងការចាត់វិធានការដោយភាគីពាក់ព័ន្ធដើម្បីបញ្ចៀសទប់ស្កាត់ ឬកែតម្រូវ ការខូចខាតខាងលើព្រមទាំងការខូចខាតផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលមកពីការចាត់ វិធានការនេះ។

ក្នុងករណីមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់បញ្ជាក់ថា គឺជាករណីប្រធានសក្តិដែលបង្កការខូចខាតដូចក្នុង កថាខណ្ឌខាងលើ ការទទួលខុសត្រូវអាចត្រូវបានកាត់បន្ថយសមស្របទៅតាមទំហំនិងសមាមាត្រនៃការបង្ក ឡើងដោយករណីប្រធានសក្តិនោះ។

មាត្រា ៧១ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវផ្តល់ការធានាលើការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចតាមកម្មវិធីការងារ ផែនការបិទការដ្ឋានវីនិងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញ ភាពអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាបណ្ណនិងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៧២ .-

នៅពេលអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាពឬចំណែកណាមួយនៃដែនអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានដកហូតឬប្រគល់សងវិញ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវរុះរើយកចេញនូវសំណង់អគាររោងចក្រ គ្រឿងចក្រ ម៉ាស៊ីន ឧបករណ៍ បរិក្ខារឬអចលនទ្រព្យផ្សេងៗទៀតរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ចេញពីដែនអាជ្ញាបណ្ណឬតំបន់ដែលត្រូវបានដកហូតឬប្រគល់សងវិញ ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់ដកហូតឬប្រគល់សងវិញ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលអាចកំណត់រយៈពេលមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់រុះរើយកចេញនេះ។ សំណង់ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការធានាសុវត្ថិភាពឬទ្រទ្រង់គ្រឹះសុវត្ថិភាពនៃការដ្ឋាននិងអណ្តូងវីផ្សេងៗមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យរុះរើចេញឡើយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតដោយឡែកពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពល។

ក្នុងករណីខកខានឬមិនបានរុះរើយកចេញដូចការកំណត់ខាងលើដោយគ្មានការបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីមូលហេតុសមស្របនៃការខកខានមិនបានរុះរើយកចេញនេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវប្រកាសដេញថ្លៃលក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នោះនិងចាត់វិធានការឱ្យមានការរុះរើចេញតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលអាចសម្រេចកំណត់អំពីអចលនទ្រព្យណាខ្លះដែលគួររក្សាទុកជាបន្តក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណក្រោយអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានបញ្ចប់។ ក្នុងករណីនេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវចរចាឯកភាពជាមួយសម្បទានិកអំពីរយៈពេល របៀបនៃការកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់បន្ត និង/ឬលក្ខខណ្ឌនៃការជួលផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ។

មាត្រា ៧៣ .-

ផលិតផលវីឬស្តុកល្បាយវីផ្សេងៗបន្សល់ទុកនៅលើដីឬក្រោមដី ក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណក្រោយពេលអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានបញ្ចប់ត្រូវក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ។

ក្នុងករណីមានកិច្ចព្រមព្រៀងស្របច្បាប់ណាមួយរវាងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណជាមួយនឹងកម្មសិទ្ធិករឬអ្នកកាន់កាប់ដីស្របច្បាប់ រាល់ការសម្រេចក្នុងមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តស្របគ្នាតាមបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ។

មាត្រា ៧៤ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ប្រតិបត្តិការលទ្ធផលការងារ និងចំណាយក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវីប្រចាំឆ្នាំ តាមទម្រង់កំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវី

និងថាមពលនៅមុនដំណាច់ត្រីមាសទីមួយនៃឆ្នាំបន្ទាប់បន្តក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវបានបញ្ចប់។ ក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលអាចតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ធ្វើរបាយការណ៍តាមទម្រង់និងកាលបរិច្ឆេទផ្សេងពីនេះ។

មាត្រា៧៥ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវ៉ែត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ផលិតកម្ម និងលក់ផលិតផលវ៉ែប្រចាំខែ តាមទម្រង់កំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលក្នុងរយៈពេល១៥ (ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃនៃខែបន្ទាប់។ ក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលអាចតម្រូវឱ្យសម្បទានិក ដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើរបាយការណ៍តាមទម្រង់និងកាលបរិច្ឆេទផ្សេងពីនេះ។

មាត្រា៧៦ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវ៉ែត្រូវទូទាត់ថ្លៃសួយសារវ៉ែស្របតាម អត្រា នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌ កំណត់ក្នុងប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលនិងរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់នានាដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រមូល សួយសារវ៉ែនិងកំណត់អំពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការកំណត់តម្លៃរបស់ផលិតផលវ៉ែប្រចាំឆ្នាំផលិតផលវ៉ែ សម្រាប់គោលបំណងគណនាសួយសារវ៉ែដោយផ្អែកលើកត្តាទីផ្សារជាក់ស្តែងក្នុងស្រុកនិង/ឬអន្តរជាតិ និង ទម្លាប់អនុវត្តប្រសើរជាអន្តរជាតិ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលអាចសម្រេចក្នុងការកំណត់ចំណាត់ប្រភេទផលិតផលវ៉ែនៃផលិតផល វ៉ែណាមួយឬការចាត់បញ្ចូលទៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ផលិតផលវ៉ែណាមួយក្នុងគោលបំណងកំណត់អត្រាសួយ សារវ៉ែនិងគណនាសួយសារវ៉ែ។

យន្តការគ្រប់គ្រងការប្រមូលសួយសារវ៉ែត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពល។

មាត្រា៧៧ .-

ក្នុងករណីរកឃើញថាសួយសារវ៉ែប្រចាំណែកណាមួយនៃសួយសារវ៉ែ ពុំត្រូវបានបង់ ឬពុំត្រូវបាន កំណត់វាយតម្លៃត្រឹមត្រូវ ឬពុំត្រូវបានគណនាត្រឹមត្រូវ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលអាចធ្វើការកំណត់ ប៉ាន់ស្មានតម្លៃសួយសារវ៉ែឡើងវិញ។ ការប៉ាន់ស្មានតម្លៃសួយសារវ៉ែឡើងវិញនេះត្រូវកំណត់ដោយផ្អែកលើ ព័ត៌មានផ្សេងៗដែលបានផ្តល់ជូនដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឬដែលអាចរកបានពីប្រភពផ្សេងៗ ទៀត។ ក្នុងករណីនេះរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់សម្បទានិក ដែលមានអាជ្ញាបណ្ណអំពី៖

- សេចក្តីស្នើការកំណត់ប៉ាន់ស្មានតម្លៃសួយសារវ៉ែឡើងវិញព្រមទាំងវិធីសាស្ត្រលម្អិតក្នុងការគណនា តម្លៃប៉ាន់ស្មានឡើងវិញនិង
- រយៈពេលកំណត់ដែលសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវឆ្លើយតបឬលើកសំណើផ្សេងៗចំពោះ ការប៉ាន់ស្មានឡើងវិញនេះ។

ផុតរយៈពេលកំណត់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការប៉ាន់ស្មានសួយសារវ៉ែឡើងវិញនិង/ឬបន្ទាប់ពីបាន ពិចារណាលើការឆ្លើយតបរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវ៉ែនិងថាមពលអាចសម្រេច កំណត់តម្លៃសួយសារវ៉ែដែលតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណទូទាត់ឬទូទាត់បន្ថែម។

មាត្រា ៧៨ .-

នៅរាល់ពេលធ្វើការទូទាត់បង់ថ្លៃសួយសារវីរ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្ម ធនធានវីរត្រូវផ្តល់សេចក្តីប្រកាសសួយសារវីរតាមទម្រង់កំណត់ប្រកាស ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិង ថាមពល។

ក្នុងករណីយល់ឃើញថាសេចក្តីប្រកាសនោះធ្វើឡើងមិនត្រឹមត្រូវឬមិនមានភាពច្បាស់លាស់ រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងវីរនិងថាមពលអាចចាត់តាំងមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចធ្វើអធិការកិច្ចលើសេចក្តីប្រកាសសួយសារវីរដែល រៀបចំឡើងដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណដោយពុំចាំបាច់ជូនដំណឹងជាមុន។ ស្របតាមការ ចាត់តាំងនេះមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចមានសិទ្ធិ៖

- ត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើអធិការកិច្ច លើរាល់ប្រតិបត្តិការធនធានវីរឬទីតាំងផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការ ធនធានវីរ ស្តុកផលិតផលវីរ ប្រតិបត្តិការគណនេយ្យ ឬទិន្នន័យផ្សេងៗនៃប្រតិបត្តិការធនធានវីរ ពាក់ព័ន្ធ
- ត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើអធិការកិច្ច លើរាល់ប្រតិបត្តិការធនធានវីរឬទីតាំងផ្សេងទៀត ដែលមន្ត្រីមាន សមត្ថកិច្ចយល់ថាអាចមានពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសឬភាពមិនប្រក្រតី ក្នុងការកំណត់សួយសារវីរ
- តម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឬតំណាង ផ្តល់ឬចុះតម្លៃរាល់ទិន្នន័យនិងឯកសារ ពាក់ព័ន្ធ និង
- តម្រូវឱ្យមានការធ្វើតេស្តសាកល្បងឬដំណើរការផលិតកម្ម ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់មន្ត្រីមាន សមត្ថកិច្ចតាមការចាំបាច់។

ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានកំណត់ថាបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រានេះ ហើយ ខកខានឬមិនបានទូទាត់បង់សួយសារវីរបានត្រឹមត្រូវតាមការតម្រូវឱ្យបង់សួយសារវីរដែលបានសម្រេច កំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលនិងប្រាក់ពិន័យពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ បន្ទាប់ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិង ថាមពលបានជូនដំណឹងពីការតម្រូវនេះក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលអាច ប្រកាសដកហូតអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរនិងបញ្ឈប់កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវីរ ដែលពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៧៩ .-

ដើម្បីផ្តល់អំណះអំណាងលម្អិតអំពីការគណនាសួយសារវីរ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរត្រូវរក្សាទុកនិងថែទាំ ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវរាល់កំណត់ត្រាទិន្នន័យប្រតិបត្តិការ ធនធានវីរនិងផលិតកម្មវីរ ក្នុងរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំគិតពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទូទាត់សួយសារវីរឬកាលបរិច្ឆេទ លក់ផលិតផលវីរ ក្នុងករណីការលក់នេះត្រូវបានអនុវត្តក្រោយការបង់សួយសារវីរ។

មាត្រា ៨០ .-

ក្នុងអំឡុងពេលសុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីរ សម្បទានិកដែលមាន អាជ្ញាបណ្ណអាចស្នើសុំបញ្ចប់អាជ្ញាបណ្ណទាំងស្រុងឬចំណែកណាមួយនៃផ្ទៃដីដែនអាជ្ញាបណ្ណជាលាយលក្ខណ៍

អក្សរមករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃមុនពេលបញ្ចប់ឬមុនពេលប្រគល់ចំណែកណាមួយនៃផ្ទៃដីសងវិញ។

ក្នុងករណីចំណែកណាមួយនៃផ្ទៃដីដែនអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានកាត់ចេញ ថ្លៃឈ្នួលដីនិងកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងត្រូវកាត់កងតាមសមាមាត្រគ្នា បន្ទាប់ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលចេញលិខិតបញ្ជាក់ការទទួលយល់ព្រមលើការកាត់ផ្ទៃដីចេញពីដែនអាជ្ញាបណ្ណនេះ។

ក្នុងករណីអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃជាកម្មវត្ថុដែលបានដាក់ជាវត្ថុធានា ការស្នើសុំការបញ្ចប់ឬកាត់ផ្ទៃដីតំបន់អាជ្ញាបណ្ណស្របតាមមាត្រានេះរបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវមានការឯកភាពពីភាគីពាក់ព័ន្ធជាមុន មុននឹងស្នើសុំមករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល។

ការបញ្ចប់អាជ្ញាបណ្ណឬការកាត់ចំណែកណាមួយនៃផ្ទៃដីដែនអាជ្ញាបណ្ណស្របតាមមាត្រានេះ ពុំលើកលែងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឱ្យរួចពីកាតព្វកិច្ចនិងការទទួលខុសត្រូវណាមួយដែលមាននៅមុនពេលបញ្ចប់ឬមុនពេលកាត់ផ្ទៃដីនេះទេ។

មាត្រា ៨១ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាចសម្រេចដកហូតអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវៃឬចំណែកណាមួយនៃផ្ទៃដីដែនអាជ្ញាបណ្ណក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- កាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុនានា ឈ្នួលដី ឬសួយសារវៃ មិនត្រូវបានអនុវត្តឬទូទាត់ត្រឹមត្រូវ ស្របតាមអនុក្រឹត្យនេះ
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើការដឹកជញ្ជូនធនធានវៃចេញពីដែនអាជ្ញាបណ្ណ ក្នុងករណីដែលធនធានវៃនោះមិនទាន់បានបង់សួយសារវៃឬគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណខកខានឬមិនបានផ្តល់កិច្ចសន្យាលក់ ទិន្នន័យ ឬឯកសារបញ្ជីកាតណនេយ្យ និងរបាយការណ៍តាមការតម្រូវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៤ ៧៥ ៧៧ ឬ ៧៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណបានរារាំងឬមិនអនុញ្ញាតឱ្យមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចតែងតាំងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលចូលធ្វើការត្រួតពិនិត្យអធិការកិច្ចនៅក្នុងការដ្ឋានប្រតិបត្តិការធនធានវៃឬមិនអនុលោមតាមមាត្រា ៩៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមិនបំពេញកាតព្វកិច្ច លក្ខខណ្ឌ និង/ឬមិនអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនានាដែលមានកំណត់ក្នុងអាជ្ញាបណ្ណនិង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃរួមទាំងបញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨០ ឬមាត្រា ៨៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- បង្កការប៉ះពាល់ធ្វើឱ្យខូចខាតរូបសណ្ឋានដើមរបស់ផ្ទៃដីធ្ងន់ធ្ងរខុសពីគម្រោងអភិវឌ្ឍនិងអាជីវកម្មធនធានវៃ ឬពីកម្មវិធីនិងផែនការប្រតិបត្តិការធនធានវៃ ដែលបានទទួលការឯកភាពជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល
- មិនអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមបទប្បញ្ញត្តិនិងវិធានស្តីពីសុខភាពនិងសុវត្ថិភាពអណ្តូងវៃ
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើការកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណ ឬដាក់អាជ្ញាបណ្ណជាវត្ថុធានាដោយពុំមានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល

- មិនផ្តល់ទិន្នន័យសំណាកគំរូនិងលទ្ធផលវិភាគសិក្សាដែលបានអនុវត្តនិងបានទទួលពីប្រតិបត្តិការរបស់សម្បទានិកក្រោមអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ តាមការតម្រូវរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល
- មិនផ្តល់របាយការណ៍លម្អិតនិងបច្ចុប្បន្នភាពភ្លាមៗដល់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលចំពោះរបកគំហើញធនធានរ៉ែនិងការប្រែប្រួលសំខាន់ៗនៃសក្តានុពលសេដ្ឋកិច្ចរបស់ធនធានរ៉ែនៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណ
- មិនធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញនិងបច្ចុប្បន្នភាព ដោយទៀងទាត់នូវគម្រោងផែនការបិទការដ្ឋានរ៉ែនិងគម្រោងស្តារបរិស្ថានឡើងវិញស្របតាមរយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ
- មិនអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានដែលបានទទួលការឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថាន ហើយបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថាននិងសង្គម
- មិនបានបំពេញត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌនិងការតម្រូវកំណត់ដោយមាត្រា៧១នៃអនុក្រឹត្យនេះ ឬប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ ឬអនុក្រឹត្យនេះ
- សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមិនបានចាប់ផ្តើមផលិតកម្មរ៉ែដំបូងតាមការកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២មាត្រា៥៩នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា៨២ .-

ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណប្រព្រឹត្តល្មើសចំណុចណាមួយនៃមាត្រា៨១នៃអនុក្រឹត្យនេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាចសម្រេចតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណធ្វើការបង់ពិន័យជាប្រាក់ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែនិងធ្វើការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឱ្យធ្វើការកែតម្រូវចំណុចប្រព្រឹត្តល្មើសនោះក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយ ប៉ុន្តែមិនត្រូវលើសពី៤៥(សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃ។ ផុតរយៈពេលនេះ ប្រសិនបើសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណខកខានមិនបានទូទាត់ការពិន័យតាមការកំណត់និងមិនបានធ្វើការកែតម្រូវដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងលិខិតព្រមាននេះទេ អាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែនឹងត្រូវប្រកាសបញ្ចប់ឬដកហូតជាស្ថាពរ។

មាត្រា៨៣ .-

ក្រោយពីអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានរ៉ែត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាពឬដោយត្រូវបានដកហូត សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ទូទាត់កាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុដែលនៅសេសសល់ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់ឬដកហូតអាជ្ញាបណ្ណ
- រុះរើគ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍ បរិក្ខារ ដែលបម្រើឱ្យប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់ឬដកហូតអាជ្ញាបណ្ណ។ ផុតរយៈពេលកំណត់នេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពលអាចចាត់ចែងឱ្យរុះរើគ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍ បរិក្ខារ ដែលមិនបានរុះរើចេញពីដែនអាជ្ញាបណ្ណ ហើយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវទទួលបន្ទុកទូទាត់រាល់ការចំណាយទាំងអស់លើការរុះរើ ការស្តារឡើងវិញនូវរាល់ផលប៉ះពាល់ និងការខូចខាតនានាដែលបង្កដោយសកម្មភាពប្រតិបត្តិការធនធានរ៉ែ

- ស្ដារឡើងវិញនូវរាល់ផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតនានាដែលបង្កដោយប្រតិបត្តិការធនធានវីស្រែបតាមផែនការបិទការដ្ឋានវីនិងការស្ដារបរិស្ថានឡើងវិញនិង
- កាតព្វកិច្ចផ្សេងៗទៀតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវីនិងអនុក្រឹត្យនេះ។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តទាំងឡាយដូចជា ផ្លូវ ស្ពាន សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ ទំនប់ទឹក ដែលបានសាងសង់ឡើងដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណលើដីសាធារណៈឬដីឯកជនដែលមានគោលដៅសម្រាប់ឱ្យសាធារណជនប្រើប្រាស់នឹងត្រូវចាត់ទុកប្រើប្រាស់ជាប្រយោជន៍សាធារណៈ។

មាត្រា ៨៤ .-

ក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែបន្ទាប់ពីអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាពឬបន្ទាប់ពីការដកហូតចំណែកណាមួយនៃដែនអាជ្ញាបណ្ណ សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណឬបុគ្គលពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ មិនអាចស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរករកឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវីសារជាថ្មីនៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណដែលត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអស់សុពលភាពឬចំណែកណាមួយនៃដែនអាជ្ញាបណ្ណដែលត្រូវបានដកហូតនោះបានឡើយ។

ជំពូកទី ៥
បញ្ញត្តិរួមនៃអង្គបណ្ណស្វែងរកកេរ្តិ៍
អង្គបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី

មាត្រា ៨៥ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមទទួលខុសត្រូវក្នុងការអភិវឌ្ឍសុខុមាលភាពរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងឃុំ សង្កាត់ពាក់ព័ន្ធ ក្នុងដែនដីប្រតិបត្តិការធនធានវីរបស់ខ្លួន។

កាតព្វកិច្ចទទួលខុសត្រូវក្នុងការចូលរួមអភិវឌ្ឍសហគមន៍រួមមាន ការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពអនុវត្តគម្រោងផែនការអភិវឌ្ឍមូលដ្ឋានលើផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត សុខុមាលភាពសាធារណៈ អប់រំ បណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធ។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវរៀបចំផែនការថវិកាប្រចាំឆ្នាំឱ្យបានទៀងទាត់សម្រាប់ចូលរួមអភិវឌ្ឍសហគមន៍មូលដ្ឋាន។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវដឹកនាំនិងសម្របសម្រួលសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណនិងអាជ្ញាធរសាធារណៈពាក់ព័ន្ធលើការចាត់ចែងការចូលរួមអភិវឌ្ឍសហគមន៍នេះ ដើម្បីធានាភាពសមស្របតាមផែនការអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍមូលដ្ឋាននិងគោលការណ៍អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គម។

ក្នុងករណីមានការបង្កើតមូលនិធិដើម្បីអភិវឌ្ឍសហគមន៍ យន្តការគ្រប់គ្រង និងនីតិវិធីក្នុងការប្រើប្រាស់មូលនិធិដើម្បីអភិវឌ្ឍសហគមន៍ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពល និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៨៦ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ផ្តល់អាទិភាពលើការប្រើប្រាស់ពលកម្ម សេវា និងទំនិញក្នុងស្រុកឱ្យបានច្រើនបំផុតតាមដែលអាចធ្វើបាន និងស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានា ជាធរមាន។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជំរុញឱ្យមានការបណ្តុះបណ្តាល កសាង សមត្ថភាពជំនាញដល់និយោជិតកម្ពុជា ដើម្បីបំពេញបានតាមតម្រូវការសមត្ថភាពជំនាញនិងតួនាទីដឹកនាំក្នុង ប្រតិបត្តិការធនធានវីរ។

មាត្រា ៨៧ .-

ក្នុងឆ្នាំនីមួយៗសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមជួយបណ្តុះបណ្តាលធនធាន មនុស្សនិងកសាងសមត្ថភាពស្របតាមផែនការបណ្តុះបណ្តាលប្រចាំឆ្នាំដែលបានសម្រេចដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងវីរនិងថាមពល។

មាត្រា ៨៨ .-

ក្នុងករណីអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្បទានិកពីរបួចច្រើន សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ ទាំងនោះត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នានិងដោយឡែកពីគ្នាចំពោះរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលលើរាល់កាតព្វកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវទាំងអស់ក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវីរស្របតាមអាជ្ញាបណ្ណដែលទទួលបាន។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណអាចចុះកិច្ចសន្យាម៉ៅការបន្តប្រចាំជំនាញបច្ចេកទេសក្នុងការអនុវត្ត ប្រតិបត្តិការធនធានវីរស្របតាមអាជ្ញាបណ្ណ។ ប្រតិបត្តិការធនធានវីរនេះត្រូវចាត់ទុកថាបានអនុវត្តនិងទទួល ខុសត្រូវដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណ។

មាត្រា ៨៩ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវរៀបចំឱ្យមានទីស្នាក់ការអចិន្ត្រៃយ៍និងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង សមស្របនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីទទួលខុសត្រូវលើប្រតិបត្តិការធនធានវីរក្រោមអាជ្ញាបណ្ណ ដែលផ្តល់ជូន។

ក្នុងករណីចាំបាច់និងតាមទំហំនៃប្រតិបត្តិការធនធានវីរ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរនិងថាមពលអាចតម្រូវ លក្ខខណ្ឌបន្ថែមអំពីរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៅកម្ពុជានិងវិធានការចាំបាច់នានាក្នុងគោលដៅធានាប្រសិទ្ធភាព នៃការគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការធនធានវីរនិងការការពារសុវត្ថិភាព បរិស្ថាន និងសង្គម។

មាត្រា ៩០ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវស្នើសុំការឯកភាពជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីរ និងថាមពលមុនពេល៖

- បង្កើតសម្ព័ន្ធអាជីវកម្ម ដែលកម្មវត្ថុអាជីវកម្មនៃការបង្កើតសម្ព័ន្ធអាជីវកម្មនោះពាក់ព័ន្ធនឹង ប្រតិបត្តិការធនធានវីរក្រោមអាជ្ញាបណ្ណដែលផ្តល់ជូន
- ចុះកិច្ចព្រមព្រៀងផ្ទេរសិទ្ធិប្តូរ

- ធ្វើផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬ អាជ្ញាបណ្ណ ឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី។

ការបង្កើតសម្ព័ន្ធអាជីវកម្ម ឬការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងផ្ទេរសិទ្ធិ ឬការផ្ទេរផលប្រយោជន៍ណាមួយពាក់ ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណស្វែងរុករកនិង/ឬអាជ្ញាបណ្ណឧស្សាហកម្មអាជីវកម្មធនធានវី អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតតែក្នុងករណីដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលរបស់ប្រតិបត្តិការធនធានវី និង មិនមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានចំពោះចំណូលរបស់រដ្ឋ។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណដែលធ្វើការកែប្រែផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបំពេញ បែបបទនានានិងកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាជាធរមាន។

មាត្រា ៩១ ..

ប្រភេទចំណាយដែលអនុញ្ញាតឱ្យយកមកគិតបញ្ចូលក្នុងចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាស្របតាម អនុក្រឹត្យនេះមានដូចខាងក្រោម៖

- ចំណាយលើការសិក្សាអំពីផលប៉ះពាល់ផ្នែកបុរាណវិទ្យា មរតកវប្បធម៌និងប្រវត្តិសាស្ត្រ និង សហគមន៍មូលដ្ឋាននៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយលើការសិក្សាឋានលេខា ធរណីសាស្ត្រ បរិស្ថាន គម្របព្រៃ និងការប្រើប្រាស់ដីក្នុង ដែនអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយលើសកម្មភាពផ្សេងៗនៃប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណនៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយលើការបិទការដ្ឋានវីនិងស្ថានបរិស្ថានឡើងវិញនៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយលើការបង្កើតផ្លូវចេញ ចូលទៅក្នុងដែនអាជ្ញាបណ្ណ និងជម្រកធនធានវី ប៉ុន្តែមិនត្រូវឱ្យ លើសពី២០(ម្ភៃ)ភាគរយនៃចំនួនសរុបនៃកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមា
- ចំណាយលើការសិក្សាវិភាគសំណាកគំរូវីក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវីក្រោមអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយលើការសិក្សាភូគព្ភសាស្ត្រតាមរយៈការហោះហើរពីលើអាកាសត្រូវយកមកគិតតាម សមាមាត្រនៃទំហំផ្ទៃដីដែនអាជ្ញាបណ្ណដែលពាក់ព័ន្ធ។

មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចូលក្នុងចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាដែលតម្រូវក្នុងអនុក្រឹត្យនេះទេនូវ ការចំណាយដូចខាងក្រោម៖

- ចំណាយលើការបោះបង្គោលព្រំដែនអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយដើម្បីទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណឬកែប្រែផលប្រយោជន៍ណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវដែលមិនពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងប្រតិបត្តិការធនធានវី ក្រោមអាជ្ញាបណ្ណ
- ចំណាយទូទាត់សងផលប៉ះពាល់ឬការខូចខាតនានាក្នុងប្រតិបត្តិការធនធានវី។

មាត្រា ៩២ ..

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវរៀបចំឱ្យមានការចុះបញ្ជីអាជ្ញាបណ្ណធនធានវីនិងផ្សព្វផ្សាយជា សាធារណៈក្នុងគេហទំព័ររបស់ក្រសួងវីនិងថាមពល។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវីនិងថាមពលត្រូវជំរុញឱ្យមាន

បច្ចុប្បន្នភាពជាប្រចាំនៃកំណត់ត្រាព័ត៌មានប្រតិបត្តិការផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាបណ្ណនិងកំណត់នីតិវិធីតម្រូវឱ្យសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណផ្តល់ព័ត៌មានសម្រាប់កំណត់ត្រាចុះបញ្ជីអាជ្ញាបណ្ណនេះ។

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបង់ចំណូលចូលថវិការដ្ឋនូវថ្លៃចុះបញ្ជី កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណ ពាក្យសុំការពន្យារបន្ត ការផ្ទេរផ្សេងៗ និងថ្លៃឈ្នួលដីប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៩៣ .-

សម្រាប់គោលបំណងផ្ទៀងផ្ទាត់ចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមារបស់សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាច៖

- តម្រូវឱ្យសម្បទានិកផ្តល់ជូនរបាយការណ៍សវនកម្មលើរបាយការណ៍ចំណាយប្រតិបត្តិការដែលរៀបចំដោយសវនករដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយដូចមានចែងក្នុងលិខិតជូនដំណឹងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពល
- ចាត់តាំងបុគ្គលដែលមានគុណវុឌ្ឍិសមស្របឱ្យចុះធ្វើអធិការកិច្ចលើរបាយការណ៍ចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមា។

ក្នុងករណីមានភាពខុសគ្នារវាងចំណាយក្នុងរបាយការណ៍សវនកម្មរបាយការណ៍អធិការកិច្ច ជាមួយនឹងរបាយការណ៍ចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាដែលបានផ្តល់ពីមុនដោយសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលអាចកំណត់យកលទ្ធផលនៃរបាយការណ៍សវនកម្មរបាយការណ៍អធិការកិច្ចធ្វើជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់វាយតម្លៃភាពអនុលោមតាមកាតព្វកិច្ចចំណាយប្រតិបត្តិការអប្បបរមាស្របតាមអនុក្រឹត្យនេះ។

**ជំពូកទី ៦
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៩៤ .-

សម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណនិង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃដែលមានសុពលភាពមុនពេលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានអាចដាក់លិខិតស្នើសុំរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលដើម្បីពិនិត្យផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណឡើងវិញនិង/ឬធ្វើការកែសម្រួលកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃទាំងនោះស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះក្នុងរយៈពេល១៨០(មួយរយប៉ែតសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរក្រោយកាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ផុតរយៈពេលខាងលើនេះ ក្នុងករណីសម្បទានិកដែលមានអាជ្ញាបណ្ណខកខានមិនបានដាក់លិខិតស្នើសុំរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវៃនិងថាមពលដើម្បីពិនិត្យផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណឡើងវិញនិង/ឬធ្វើការកែសម្រួលកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃទេនោះ ប្រតិបត្តិការធនធានវៃក្រោមអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបន្តអនុវត្តស្របតាមលក្ខខណ្ឌនិងបទប្បញ្ញត្តិនៃអាជ្ញាបណ្ណ និង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគទុនធនធានវៃ ដែលមានស្រាប់ទាំងនោះរហូតដល់អាជ្ញាបណ្ណនិង/ឬកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនោះត្រូវបានបញ្ចប់ឬដកហូត។

ជំពូកទី៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៩៥ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៩៦ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរ៉ែនិងថាមពល

ស៊ីយ សែម

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៩៦
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ